

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakir Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

BİLDİRİ ÖZETLERİ

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

Değerli Meslektaşlarım,

Türk Oftalmoloji Derneği Diyarbakır Şubesi olarak, 3-5 Ekim 2025 tarihleri arasında Elazığ Akgün Otel’de gerçekleştireceğimiz “**Tüm Yönleri ile Üveit**” konulu 37. Yaz Sempozyumu’na sizleri davet etmekten büyük bir onur ve mutluluk duyuyorum.

Göz hastalıklarının en karmaşık alanlarından olan ve multidisipliner yaklaşım gerektiren üveitler, hem tanı hem de tedavi süreci açısından güncel bilgi ve tecrübeye dayalı bir yönetim gerektirmektedir. Bu alandaki bilimsel gelişmeleri ele alacağımız sempozyumda; konferanslar, paneller, birim toplantıları ve sözlü bildiri oturumları aracılığıyla kapsamlı bir bilgi paylaşımını hedefliyoruz.

Sempozyumumuza katkı sağlayacak değerli bilim insanlarımızın bilgi ve deneyimlerini paylaşacağı bu toplantının, yalnızca akademik anlamda değil, mesleki dayanışma açısından da büyük katkılar sunacağına inanıyorum.

Doğu Anadolu’nun köklü şehirlerinden Elazığ, tarihi ve kültürel zenginliğiyle sempozyumumuza ayrı bir değer katacaktır. Siz değerli meslektaşlarımızı bu güzel şehrimizde ağırlamaktan büyük mutluluk duyacağız. Sempozyumun düzenlenmesinde emeği geçen TOD Diyarbakır Şubesi Yönetim Kurulu üyelerine, katkı ve destekleri için TOD MYK üyelerine, bilgi ve deneyimlerini bizimle paylaşmak üzere davetimizi kabul edip bizleri onurlandıran tüm konuşmacılara, sempozyumumuza destek veren endüstri firmalarına, özverili çalışmalarından dolayı Unicon Mice Kongre Turizm Organizasyon firması ve çalışanlarına teşekkür ederim.

3-5 Ekim 2025 tarihlerinde Elazığ’da sizleri aramızda görmek dileğiyle...

Saygılarımla,

Doç. Dr. Seyfettin ERDEM
TOD Diyarbakır Şubesi Başkanı
TOD Diyarbakır Şubesi Yönetim Kurulu Adına

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

TÜRK OFTALMOLOJİ DERNEĞİ GENEL MERKEZ YÖNETİM KURULU

TOD Onursal Başkanı

Dr. T. Reha Ersöz

TOD Genel Başkanı

Dr. Huban Atilla

TOD Genel Sekreteri / Gelecek Dönem Genel Başkanı

Dr. Kıvanç Güngör

TOD Genel Merkez Saymanı

Dr. Fatih Mehmet Mutlu

Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri

Dr. Suzan Güven

Dr. Feyza Önder

Dr. Banu Turgut Öztürk

Dr. Tekin Yaşar

Dr. Onur Konuk

Dr. Hakan Özdemir

Dr. Gamze Uçan Gündüz

Dr. Gürsel Yılmaz

TÜRK OFTALMOLOJİ DERNEĞİ DİYARBAKIR ŞUBESİ YÖNETİM KURULU

Şube Başkanı

Dr. Seyfettin Erdem

Şube Sekreteri

Dr. Mehmet Emin Dursun

Şube Saymanı

Dr. Selahattin Vural

Şube Yönetim Kurulu Üyeleri

Dr. Sedat Ava

Dr. Mehmet Emin Dursun

Dr. Mehmet Kılıç

Dr. Selahattin Vural

Dr. Hakan Yıldırım

Dr. Mehmet Balbaba

Dr. Seyfettin Erdem

Dr. Serek Tekin

Dr. Serpil Yazgan Akpolat

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

3 EKİM 2025, CUMA

08.00-18.30	Kayıt İşlemleri	
09.00-10:30	Serbest Bildiriler-1 Moderatörler: Dr. Ülkü Çeliker, Dr. Cem Çankaya	
SS-01	Farklı Glokom Evrelerine Göre Pupil Çapı Ölçümleri	Dr. Mehmet Buğra Tümtaş
SS-02	Oküler Hipertansiyon Hastalarında İlk Vizit Verilerine Dayalı Chatgpt-5 Tabanlı Glokom Gelişim Tahmini: 8 Yıllık İzlem Sonuçları	Dr. Said Numan Eraslan
SS-03	Hemifasiyal Spazm Hastalarında Botulinum Toksin Enjeksiyonu Sonrası Ön Segment Değişikliklerinin Değerlendirilmesi	Dr. Arda Ali Şahin Öztürk
SS-04	Çeşitli Bağ Dokusu Hastalıklarında Schlemm Kanalının Ön Segment Optik Koherans Tomografi ile Değerlendirilmesi	Dr. Meltem Güzin Altınal
SS-05	Modifiye Yamane Tekniğinde Kullanılan İki Farklı İntraoküler Lensin Karşılaştırılması	Dr. Tora Naciye
SS-06	Otorefraktometre Cihazı ile Retroillüminasyon Tabanlı İndekslerin Kataraktın Evrelemesinde LOCS III ile Uyumunun Değerlendirilmesi: Klinik Korelasyon Çalışması	Dr. Mübeccel Bulut
SS-08	Deneysel Korneal Neovaskülarizasyon Modelinde Topikal Ramucirumab'ın Etkisi	Dr. Mustafa Bülbül
SS-09	Göz Kaşıma ve Yüzüstü Yatma Alışkanlıklarının Kornea Biyomekaniği Üzerine Etkisi	Dr. Onur Özalp
SS-10	Endoftalmi Olgularında Prognostik Faktörler ve Tedavi Sonuçları: Retrospektif Bir Çalışma	Dr. Güzide Akçay
SS-11	Hertel Ekzoftalmometre Ölçümünün Derin Öğrenme Modeli YOLO ile Otomatize Edilmesi, Pilot Çalışma	Dr. Mehmet Canleblebici
SS-12	Primer ve Cerrahiye Sekonder Alt Kapak Ektropion ve Entropiyonlarında Nedene Yönelik Aşamalandırılmış Cerrahi Yaklaşımlar ve Nüks Analizi	Dr. Rıdvan Erata
SS-13	Referans Merkezde Pediatrik Üst Göz Kapağı Ptozis Cerrahisi Sonuçları-Geniş Seri	Dr. Mehmet Goksel Ulas
SS-14	3. Basamak Refere Bir Merkezin Konjenital Nazolakrimal Kanal Tıkanıklığında Tıkanıklığın Tipi Temelli Tek Aşamalı Cerrahi Yaklaşım Sonuçları	Dr. Zeynep Özer Özcan
SS-15	Şaşılık Cerrahisinin Dinamik ve Statik Pupillometri Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi	Dr. Senol Sabancı

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği

Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

10.30-11.00	KAHVE ARASI	
11.00-12.00	Oküloplastik Cerrahi Birim Aktivitesi: Okulofasiyal Plastik Cerrahide Kozmetik Uygulamalar Moderatörler: Dr. Cem Evereklioglu, Dr. Hülya Gökmen	
	Perioküler Dolgu Uygulamaları	Dr. Bengü Ekinci Köktekir
	Perioküler Nörotoksin Uygulamaları	Dr. Fatma Akbaş Kocaoğlu
	Üst Göz Kapağı Blefaroplasti ve Kaş Kaldırma	Dr. Seydi Okumuş
	Alt Göz Kapağı Blefaroplasti	Dr. Şeyhmus Arı
12.00 – 13.30	ÖĞLE YEMEĞİ	
13.30-14.15	AÇILIŞ TÖRENİ TOD Diyarbakır Şube Başkanı Dr. Seyfettin Erdem TOD Genel Başkanı Dr. Huban Atilla	
14.15-14.45	Konferans 1. Behçet Hastalığının İmmunopatogenezi Moderatör: Dr. İlknur Tuğal Tutkun Konuşmacı: Dr. Ahmet Gül	
14.45-15:45	Panel 1. Behçet Üveiti Moderatör: Dr. M. Pınar Çakar Özda	
	Klinik ve Tanı	Dr. İlknur Tuğal Tutkun
	Ayırıcı Tanı	Dr. Didar Uçar
	Monitorizasyon	Dr. Hilal Eser Öztürk
	Tedavi ve Prognoz	Dr. M. Pınar Çakar Özda
15.45-16.00	KAHVE ARASI	
16.00-17.00	Glokom Birim Aktivitesi: Üveitik Glokom Moderatörler: Dr. Tekin Yaşar, Dr. Uğur Keklikçi	
	Üveitik Glokom Patogenezi ve Tipleri	Dr. Burak Turgut
	Üveitik Glokomun Ayırıcı Tanısında Nelere Dikkat Ediyorum?	Dr. Kuddusi Erkilic
	Üveitik Glokomlu Hastanın Klinik Takibinde Özellikler; Çok Odaklı Yaklaşım	Dr. Ali Bülent Çankaya
	Üveitik Glokomun Medikal Tedavisinde Önemli Noktalar	Dr. Ayça Yılmaz
	Üveitik Glokomda Cerrahi Yaklaşım Endikasyon ve Tipleri Neler?	Dr. Özlem Gürbüz Köz

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

17.00-18.00	TOD Genç Oftalmologlar Olgu Sunumları Moderatörler: Dr. Pınar Çakar Özdal, Dr. Merve İnanç Tekin	
	İmmün İyileşme Uveitinin Tedavisinde İntravitreal Deksametazon İmplantının Etkinliği	Dr. Hakan Koç
	Retinokoroidit Yönetiminde Tanısal Güçlükler	Dr. Berru Yargı Özkoçak
	Her Sıcak Hipopiyon HLA-B27 Üveiti mi? Üveitte Anamnezin Gücü	Dr. Murat Oklar
	Maskenin Ardı	Dr. Büşra Köse
	Üveitik Olguda Steroid İlişkili Göz İçi Basınç Yükselmesinin Subtenon Triamsinolon Asetonid Depozit Eksizyonu ile Yönetimi	Dr. Kübra Özdemir Yalçınsoy
	Susac ve VKH Sendromu ile Benzer Klinik Bulgular Gösteren Diffüz Büyük B Hücreli Lenfoma Olgusu	Dr. Figen Bezci
	Bilateral Kandida Endoftalmisi: Rain Cloud Bulgusu	Dr. Merve İnanç Tekin
	Otoimmün Ensefalit Tanılı Pediatrik Bir Olguda Gelişen Retinal Vaskülit	Dr. Furkan Çam
	Gebelikte Başlayan ve Biyolojik Direnç Gösteren Refrakter Tek Göz Intermediate Üveit Olgusu	Dr. Ulviye Kıvrak

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

4 EKİM 2025, CUMARTESİ

09.00-10.00	Panel 2. Üveitli Hastaya Yaklaşım Prensipleri Moderatör: Dr. Didar Uçar	
	Anamnez	Dr. Melike Balıkoğlu
	Klinik Muayene	Dr. Murat Oklar
	Sınıflandırma	Dr. Mehmet Balbaba
	Laboratuvar	Dr. Merve İnanç Tekin
10.00-11.00	Panel 3. Üveitlerde Görüntüleme Yöntemleri Moderatör: Dr. Sibel Kadayıfçılar	
	Ön Segment Görüntüleme	Dr. Sirel Gür Güngör
	Renkli Fundus Fotoğrafı ve Fundus Otofloresans	Dr. Gamze Uçan Gündüz
	OCT ve OCTA	Dr. Sibel Kadayıfçılar
	Anjiografiler	Dr. Berna Başarır
11.00-11.15	KAHVE ARASI	
11.15-11.45	Konferans 2. Fuchs Üveit Sendromu Moderatör: Dr. Merih Soylu Konuşmacı: Dr. Nilüfer Yalçındağ	
11.45-12.30	Abdi İbrahim Uydu Sempozyumu Üveit Tedavisinde Adalimumab Farklı Bir Dokunuş: Simlandi Moderatör: Dr. İlknur Tuğal Tutkun	
	AbdiBio ve Simlandi Gelişim Süreçleri	Ahmet Yüksekdağ Proje Yönetim Müdürü
	Üveit Tedavisinde Adalimumabın Yeri	Dr. F. Nilüfer Yalçındağ
	Simlandi ile Klinik Çalışmalar	Dr. M. Pınar Çakar Özdal
12.30-13.30	ÖĞLE YEMEĞİ	
13.30-14.45	Panel 4. Ön Üveitler ve Sklerit Moderatör: Dr. Gülten Sungur	
	HLA B27 ve SPA	Dr. Nilüfer Berker
	Viral Ön Üveitler	Dr. Gülten Sungur
	Kronik Pediyatrik Ön Üveitler	Dr. Suzan Güven
	Sklerit / Episklerit	Dr. Yasemin Özdamar
14.45-15.30	Konferans 3. Orta Üveitler Moderatör: Dr. Ertuğrul Mirza Konuşmacı: Dr. Merih Soylu	
15.30-15.45	KAHVE ARASI	

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

15.45-17.00	Panel 5. Koroidin İnflamatuvar Hastalıkları Moderatör: Dr. Nilüfer Yalçındağ	
	Koriokapillaritler	<i>Dr. Baran Özdemir</i>
	Sarkoidoz – Tüberküloz	<i>Dr. Özgür Yalçınbayır</i>
	VKH	<i>Dr. Çiğdem Altan</i>
	Birdshot	<i>Dr. Merih Oray</i>

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

5 EKİM 2025, PAZAR

08.00-09.30	Serbest Bildiriler Moderatörler: Dr. Oğuzhan Saygılı, Dr. Turgut Yılmaz	
SS-16	Neovasküler Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonunda Fraktal Geometri ve Laküarite: Tedaviye Anatomik ve Fonksiyonel Yanıtı Öngören Potansiyel Biyobelirteç	Dr. Serhat Ermis
SS-17	Hastalıkların Tanısında Yapay Zeka Destekli Retinal Görüntü Analizi Sonuçlarımız	Dr. Mehmet Kaan Kaya
SS-18	Tamoksifen Kullanımının Retinaya Etkisinin Optik Koherens Tomografi (OKT) ve OKT Anjiyografi (OKTA) Parametreleriyle Değerlendirilmesi	Dr. Songül Kılıç
SS-19	Retinal Vasküler Oklüzyonlarda Lipid Profili, Vitamin Düzeyleri ve Sistemik İnflamasyon İlişkisi: Beklenmedik Korelasyonlar	Dr. Sara Koşlu Güngör
SS-20	Retinopatisi Olmayan Diyabet Hastalarında Makula ve Optik Sinir Başı Mikrovasküler Değişikliklerinin Optik Koherens Tomografi Anjiyografi (OKTA) İle İncelenmesi	Dr. Çağla Yılmaz
SS-21	RDW/Albümin Oranının (RAR) Retinal Ven Tıkanıklığında Değerlendirilmesi	Dr. Mustafa Yıldırım
SS-22	Diyabetik Makula Ödemli Tedavi Naif Gözlerde İntravitreal Enjeksiyon Tedavisi Öncesi Ve Sonrası Retina, Koroid Kalınlığı Değişimlerinin, Optik Koherens Tomografi Bulgularının ve Vitreomaküler Ara Yüzey Hastalıklarının Karşılaştırılması	Dr. Ahmet Demirel
SS-23	Hemodiyaliz Alan Non-Diyabetik Hastalarda Sistemik İnflamatuvar Belirteçler ile Retina ve Koroid Yapısal Değişiklikleri Arasındaki İlişki	Dr. Nur Demir
SS-24	Diyabetik Makula Ödemi İçin İntravitreal Bevacizumab'a Erken Dönem Yanıtta Sistemik ve Oküler Biyobelirteçlerin Değerlendirilmesi	Dr. Ruken Çınık
SS-25	Tekrarlayan Afl İbersept ve Ranibizumab Uygulamalarının Diyabetik Retinopati ve Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonunda Göz İçi Basınca Etkisi	Dr. Güvenç Toprak
SS-26	Makula Deliği Cerrahisinde Hava Altında Vitrektomi	Dr. Mümin Hocaoglu
SS-27	Dirençli Retina Dekolmanında Kurtarıcı Bir Seçenek: PVR-C Ve Retinektomiye Rağmen Nüks Eden Olgularda Kısa Süreli Sıvı Perflorokarbon Tamponadı	Dr. Ece Özal
SS-28	Oftalmolojide Ergonomi Eğitimi: Klinik Pratikte Postüral Risk Faktörlerinin Değerlendirilmesi ve Optimizasyonu	Dr. Pelin Kiyat
SS-29	Göz Sağlığında Dijital Rehberler: AI Modellerinin Hasta Bilgilendirmedeki Doğruluk ve Güvenilirlik Karşılaştırması	Dr. Hakan Veli Savaş

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği

Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

09.30-10.30	Panel 6. Enfeksiyöz Arka Üveitler Moderatör: Dr. Özlem Yıldırım	
	Oküler Toksoplazmozis	<i>Dr. Özlem Yıldırım</i>
	Viral Retinitler	<i>Dr. Hande Çeliker Ataberk</i>
	Oküler Sifiliz	<i>Dr. Gözde Orman</i>
	Oküler Bartonellozis	<i>Dr. Kübra Özdemir Yalçınsoy</i>
10.30-10.45	KAHVE ARASI	
10.45-12.15	Serbest Bildiriler-3 Moderatörler: Dr. Tongabay Cumurcu, Dr. Leyla Hazar	
SS-30	Spondiloartrit Hastalarında Üveit Riskinin Yapay Zeka ile Öngörülmesi: Makine Öğrenme Modellerinin Karşılaştırmalı Analizi	<i>Dr. Seher Köksaldı</i>
SS-31	Erişkin Ve Pediatrik Başlangıçlı Behçet Hastalarında Mikroperimetri ile Fonksiyonel, OCTA İle Vasküler Değişikliklerin Değerlendirilmesi	<i>Dr. Figen Bezci Aygün</i>
SS-32	Birdshot Koryoretinopati Hastaların Demografik, Klinik, Tanı ve Tedavi Özellikleri	<i>Dr. Leyla Bahar</i>
SS-33	Candida Koryoretinit: Klinik Özellikler, Tedavi Yaklaşımları ve Görsel Sonuçlar	<i>Dr. Şerife Çiloğlu Hayat</i>
SS-35	Non-Enfeksiyöz Üveitte Adalimumab Tedavisi Altında Tüberküloz Reaktivasyonu: Gerçek Yaşam Verileri	<i>Dr. Berru Yargı Özkoçak</i>
SS-36	Üveit ve Oküler Behçet Hastalığı Sorularında Gelişmiş Dil Modellerinin Performansı: Chatgpt 5, Deepseek V3 Ve Grok 4	<i>Dr. Ali Hakim Reyhan</i>
SS-37	Üçüncü Basamak Merkeze Başvuran Enfeksiyöz Üveit Takipli Olgularının Demografik ve Klinik Özelliklerinin Değerlendirilmesi ve Ulusal Verilerle Karşılaştırılması	<i>Dr. Ayşe Merve Ekincikli</i>
SS-38	Sitomegalovirüs (CMV) Ön Üveitinde Rekürrens Profili	<i>Dr. Gözdenur Erbaş</i>
SS-39	Bilateral Akut İris Depigmentasyonu (BADİ) ve Bilateral Akut İris Transillüminasyonu (BAİT) Olgularımızda Klinik Bulgular ve Takip Sonuçları	<i>Dr. Selim Ayata</i>
SS-40	Non Enfeksiyöz Üveit Olgularında Granümatöz Seyir Gösteren Hastaların Etiyolojik Dağılımı ve İlişkili Komplikasyon Sıklıkları	<i>Dr. Muhammed Talha Yürümez</i>
SS-41	Chatgpt-5 İle İlk Analiz: Üveit Sorularında Yanıtların Doğruluğu ve Okunabilirliği	<i>Dr. Büşra Turan</i>
SS-42	İleri Evre Akut Retinal Nekroz Olgularında Klinik Özellikler ve Görsel Sonuçlar	<i>Dr. Yusuf Cem Yılmaz</i>
SS-43	Pediatrik Popülasyonda Vogt-Koyanagi-Harada Hastalığı: Klinik Özellikler ve Uzun Dönem Sonuçları	<i>Dr. Kübra Özdemir Yalçınsoy</i>
12.15-12.30	KAPANIŞ	

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakir Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SÖZEL BİLDİRİLER

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-01 [Glokom]

Farklı Glokom Evrelerine Göre Pupil Çapı Ölçümleri

Mehmet Buğra Tümtaş, Gülşah Gümüş Akgün, Tekin Yaşar
Beyoğlu Göz Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Hafif (Grup1), orta (Grup2), ileri (Grup3) ve ileri Pseudoexfoliasyon glokomunda (Grup4), skotopik, mezopik ve fotopik pupil çaplarını karşılaştırmak.

YÖNTEM: Çalışma için glokomda takip olan komplikasyonyuz fakoemulsifikasyon cerrahisi dışında cerrahi geçirmemiş olgular seçildi. Skotopik, mezopik ve fotopik pupil çapları Sirius korneal topografi and aberometri cihazı (Costruzione Strumenti Oftalmici, Italy) ile ölçüldü. Olguların yaşı, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), kullanılan antiglokomatöz ilaç sayıları, santral kornea kalınlığı (SKK), retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlıkları, görme alanı değerlendirildi. Skotopik, mezopik, fotopik değerler, ve farkları gruplar arasında karşılaştırıldı. Glokom evrelemesi Hodapp–Parrish–Anderson evrelemesine göre yapıldı.

BULGULAR: Çalışmaya 80 göz, her gruba 20 olgunun 20 gözü dahil edildi. Ortalama yaş, EİDGK, SKK tüm gruplar arasında benzerdi (hepsi için $p>0.05$). Ortalama RSLT Grup 3 ve 4 de istatistiksel anlamlı daha düşük, ortalama antiglokomatöz ilaç sayısı Grup 3 ve 4 de daha yüksekti (hepsi için $p<0.01$). Scotopik pupil çapı ortalaması Grup 1’de $5,00 \pm 1,04$ mm; Grup 2’de $4,84 \pm 0,90$ mm; Grup 3’de grubunda $4,75 \pm 0,70$ mm; Grup 4’de $4,17 \pm 0,46$ mm idi. Mezopik pupil çapı ortalaması Grup 1’de $4,06 \pm 0,96$ mm; Grup 2’de $3,88 \pm 0,85$ mm; Grup 3’de $4,04 \pm 0,71$ mm; Grup 4’de $3,72 \pm 0,52$ mm idi. Fotopik pupil çapı ortalaması Grup 1’de $3,35 \pm 0,86$ mm; Grup 2’de $3,15 \pm 0,58$ mm; Grup 3’de $3,51 \pm 0,72$ mm; Grup 4’de $3,36 \pm 0,81$ mm idi. Grupların ortalama mezopik ve fotopik pupil çapları benzerdi (sırasıyla $p=0,54$, $p=0,47$). Skotopik pupil çapı ve skotopik-fotopik pupil çapı farkı Grup 4 de diğer gruplardan anlamlı olarak daha düşüktü (hepsi için $p<0.01$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: İleri pseudoexfoliasyon glokomu olgularında hem skotopik pupil çapı hem de skotopik-fotopik pupil çapı farkı diğer glokom evrelerine göre belirgin biçimde küçülmektedir; mezopik ve fotopik genişlikler ise evreler arasında anlamlı farklılık göstermemektedir.

Anahtar Kelimeler: Glokom evresi, Pupil çapı, Pseudoexfoliasyon glokomu

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-02 [Glokom]

Oküler Hipertansiyon Hastalarında İlk Vizit Verilerine Dayalı Chatgpt-5 Tabanlı Glokom Gelişim Tahmini: 8 Yıllık İzlem Sonuçları

Said Numan Eraslan

Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Kliniği Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Oküler hipertansiyon (OHT) hastalarında uzun dönem glokom gelişiminin, yalnızca ilk vizit verileri kullanılarak ChatGPT-5 tabanlı bir yapay zekâ tahmin modeli ile tahmin edilebilirliğini değerlendirmek.

YÖNTEM: 2017 yılında kliniğimize başvuran, antiglokomatöz tedavi almayan 54 OHT hastasının 108 gözü çalışmaya dâhil edildi. Çalışma başlangıcında modelin veri seti, ChatGPT-5'in talep ettiği parametreler doğrultusunda (GİB, SKK, sferik eşdeğer, aile öyküsü, kup/disk oranı, RNFL, GCC, görme alanı MD, sistemik hastalıklar vb.) hazırlandı. Model, hastaların takibe alındığını bilmeden “takibe alırım/almam” ve “glokoma dönüşür/dönüşmez” şeklinde iki ayrı tahmin yaptı. İzlem sonunda elde edilen gerçek klinik sonuçlar ile model tahminleri karşılaştırıldı.

BULGULAR: Sekiz yıllık izlemde hastaların glokoma dönüşüm oranı %14,8'di. Modelin her iki yaklaşımda da performansı aynıydı: duyarlılık %68,75, özgüllük %72,83, pozitif öngörü değeri %30,56, negatif öngörü değeri %93,06, doğruluk %71,3. “Takibe alırım/almam” yaklaşımında ise model yalnızca 36 gözü (%33,3) takibe aldı; bu grupta glokom gelişim oranı %30,6 iken, takibe almadığı 72 gözde bu oran %6,9'du.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Model, hastaların takip durumunu bilmeden yalnızca ilk vizit verilerine dayalı tahminler üretmiştir. Bu yönüyle çalışma, OHT hastalarında yapay zekâ ile uzun dönem glokom gelişiminin tahmin edilmesi ve gerçek izlem verileriyle doğrulanması açısından literatürdeki ilk çalışmadır ve yeni nesil, en güncel yapay zekâ modellerinden biri olan ChatGPT-5'in klinik karar desteğinde kullanımına dair ilk uzun dönem doğrulamalardan birini sunmaktadır. Bulgular; bu modelin, OHT hastalarının uzun dönem izlem stratejilerinin belirlenmesinde değerli bir klinik karar destek aracı olabileceğini göstermektedir. Zira, ChatGPT-5 tabanlı model yüksek negatif öngörü değeri ile glokoma dönüşmeyecek OHT olgularını doğru belirleyerek gereksiz takipleri azaltma potansiyeli taşımaktadır. Ancak yanlış negatifleri en aza indirmek için kriter setinin optimize edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: ChatGPT-5, glokom, glokom gelişiminin tahmini, oküler hipertansiyon, yapay zekâ

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-03 [Glokom]

Hemifasiyal Spazm Hastalarında Botulinum Toksin Enjeksiyonu Sonrası Ön Segment Değişikliklerinin Değerlendirilmesi

Arda AliŞahin Öztürk, Hakan Koc, Serkan Özen, Murat Atabey Özer
Giresun Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Giresun

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışma, hemifasiyal spazm (HFS) hastalarında uygulanan botulinum toksin A (BTA) enjeksiyonlarının korneal açı üzerindeki olası etkilerini, ön segment optik koherens tomografi (OKT) ölçümleriyle sistematik olarak değerlendirmeyi amaçlamaktadır. BTA, estetik düzeltmelerin yanı sıra analjezik amaçlarla yaygın şekilde kullanılmakta olup, çalışmamız uygulamaların ön segment morfolojisi üzerine potansiyel etkilerini öngörmeyi ve klinik pratiğe katkı sunmayı hedeflemektedir.

YÖNTEM: HFS tanılı 40 hastanın 80 gözü prospektif olarak değerlendirildi. BTA tedavisinden önce, tedaviden 2 hafta ve 4 hafta sonraki muayenelerde göz içi basıncı (GİB), açı açılma mesafesi 500 (AOD 500), açı açılma mesafesi 750 (AOD 750), trabeküler iris alanı 500 (TISA 500), trabeküler iris alanı 750 (TISA 750) ve iridokorneal açı değerleri nazal ve temporal kadrantlarda kaydedildi. Mesafe ve alan ölçümleri için NAVIS-EX yazılımı kullanıldı.

BULGULAR: GİB değerlerinde, tedavi sonrası 2.hafta ($14,78 \pm 3,07$ mmHg ve $14,08 \pm 2,68$ mmHg, $p=0,035$) ve 4.haftada ($14,78 \pm 3,07$ mmHg ve $14,05 \pm 3,07$ mmHg, $p=0,029$) tedavi öncesine göre anlamlı derecede azalma mevcuttu. Tedavi öncesi hastalıktan etkilenen taraf temporal iridokorneal açı ($26,96 \pm 5,61^\circ$), nazal iridokorneal açıya ($27,27 \pm 5,65^\circ$) göre daha dar izlendi ($p=0,025$). Tedavi sonrası temporal iridokorneal açıda 2.hafta ($26,96 \pm 5,61^\circ$ ve $27,44 \pm 5,61^\circ$, $p=0,047$) ve 4.haftada ($26,96 \pm 5,61^\circ$ ve $27,69 \pm 5,61^\circ$, $p=0,03$) anlamlı artış izlendi. AOD 500, AOD 750, TISA 500 ve TISA 750'de değişimler anlamlı bulunmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışma, HFS hastalarında temporal liflerin daha belirgin etkilendiğini ve temporal açıdaki daralmayı ortaya koyan ilk çalışmadır. Bulgularımız, HFS hastalarına uygulanan BTA tedavisinin, glokom hastalarında göz içi basıncının azalması ve temporal açının genişlemesi yönünde potansiyel katkı sağlayabileceğini düşündürmektedir. Özellikle dar açılı HFS hastalarında, akut açı kapanması glokomu riskine karşı BTA enjeksiyonlarının zamanında uygulanmasının klinik açıdan önem taşıdığı kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Hemifasiyal spazm, Botulinum toksin A, Göz içi basıncı, İridokorneal açı, Ön segment değişiklikleri

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği

Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-04 [Glokom]

Çeşitli Bağ Dokusu Hastalıklarında Schlemm Kanalının Ön Segment Optik Koherans Tomografi ile Değerlendirilmesi

Meltem Güzin Altınel¹, Neslihan Sevimli¹, Eylem Atasoy Güner², Sinem Sağ², Özgür Yanlık¹, Sibel Aksoy¹

¹Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları ABD, İstanbul

²Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Romatoloji ABD, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bağ dokusu hastalığı olan bireylerde (Sjögren sendromu, skleroderma, sistemik lupus eritematozus [SLE]) Schlemm kanalı boyutları ve oküler parametreleri değerlendirmek ve sağlıklı kontroller ile karşılaştırmak.

YÖNTEM: Kesitsel tasarımlı çalışmaya 26 Sjögren, 22 skleroderma, 16 SLE hastası ve 36 sağlıklı kontrol dahil edildi. Demografik ve klinik veriler kaydedildi, otoantikör profilleri incelendi. Anterior segment optik koherans tomografi (AS-OCT) ile Schlemm kanalı uzunluğu (SCL), alanı (SCA), göz içi basıncı (GİB), cup/disc oranı (C/D), santral kornea kalınlığı (CCT) ve retina sinir lifi tabakası (RNFL) ölçüldü. Gruplar Kruskal–Wallis ve Mann–Whitney U testleri ile karşılaştırıldı.

BULGULAR: Gruplar arasında yaş açısından anlamlı fark vardı ($p<0.05$); SLE hastaları daha gençti. Otoantikör pozitifliği hastalıklara göre farklılık gösterdi. AS-OCT sonuçlarında, tüm hasta gruplarında SCL kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha uzun bulundu ($p<0.05$). SCA ölçümleri hasta gruplarında kontrole göre daha düşük bulunsada istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı ($p>0.05$). GİB kontrol grubunda Sjögren ve SLE'ye göre daha yüksekti ($p<0.05$). C/D, CCT ve RNFL ölçümleri arasında gruplar arasında istatistiksel fark görülmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bağ dokusu hastalıklarında Schlemm kanalı yapısında özellikle SCL artışı ile karakterize değişiklikler saptandı. SCL hasta grubunda daha uzun bulunsada alan hasta grubunda daha küçüktü. Bu bulgu bağ dokusu hastalıklarında dokudaki değişiklikler ile Schlemm kanalının daraldığını işaret etmektedir. Bu bulgular, sistemik otoimmün süreçlerin aköz hümmör drenaj yollarını etkileyebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: schlemm kanalı, bağ dokusu hastalıkları, skleroderma, ön segment optik koherans tomografi, sistemik lupus eritematozus, sjögren sendromu

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-05 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Modifiye Yamane Tekniğinde Kullanılan İki Farklı İntraoküler Lensin Karşılaştırılması

Tora NACİYE, Ali Osman Gündoğan

Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Modifiye Yamane tekniğinde kullanılan iki farklı intraoküler lensin (iol) etkinlik ve güvenilirliğinin değerlendirilmesi.

YÖNTEM: Retrospektif çalışmamıza 59 hasta dahil edildi. Sensor AR40E üç parçalı iol kullanılan grup 1 (n=29), Eyecryl Plus üç parçalı iol kullanılanlar grup 2 (n=30) olarak belirlendi. Cerrahi endikasyon afaki, lens subluksasyonu ve iol subluksasyonu idi. Grupların demografik verileri, postop komplikasyonları, görme keskinlikleri, refraktif sonuçları, keratometrik değerleri ve aksiyel uzunlukları karşılaştırıldı. Tüm katılımcıların preop ve postop. 3. ay bulguları incelendi.

BULGULAR: İki grubun yaş, cinsiyet, aksiyel uzunluk ve maksimum keratometri değerlerinde anlamlı fark yoktu ($p>0.05$). Grup1'de 15 hasta afak, 11'inde iol subluksasyonu, 3'ünde lens subluksasyonu var iken grup2'de 8 hasta afak, 15'inde iol subluksasyonu, 7'sinde ise lens subluksasyonu var idi. İki grupta da en iyi düzeltilmiş görme keskinliğinde belirgin artış saptandı ($p=0.005$). Postop 3. ay sferik refraksiyon değerlerinde iki grup arasında anlamlı bir fark saptanmadı ($p>0.05$). Silindirik refraksiyon değerleri grup1' de -2.37 ± 1.09 D, grup2: -1.73 ± 0.91 D ve iki grup arasında anlamlı fark olduğu görüldü ($p=0,005$). Postop komplikasyonlar Grup1'de 6 (%20.7) olguda iol subluksasyonu, 2 (%6.9) kistoid maküler ödem, 2 (%6.9) retina dekolmanı görülürken; Grup2'de 1 (%3.3) olguda iol subluksasyonu, 2 (%6.7) kistoid maküler ödem gelişti ve Grup2'de retina dekolmanı izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda modifiye Yamane tekniği ile her iki grupta da anlamlı görme artışı ve benzer sferik refraksiyon değerleri elde edilmiştir. Eyecryl Plus implante edilen grupta postoperatif astigmatizma daha düşük, iol subluksasyonu oranı daha az ve retina dekolmanı izlenmezken, Sensor AR40E implante edilen grupta bu komplikasyonlar daha yüksek oranda görülmüştür. Bulgular, haptik yapısına bağlı biyomekanik uyumun refraktif sonuçlar ve komplikasyon oranlarını etkileyebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Astigmatizma, Modifiye Yamane tekniği, Refraktif sonuçlar, Üç parçalı intraoküler lens

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-06 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Otorefraktometre Cihazı ile Retroillüminasyon Tabanlı İndekslerin Kataraktın Evrelemesinde LOCS III ile Uyumunun Değerlendirilmesi: Klinik Korelasyon Çalışması

Mübeccel Bulut¹, Ali Hakim Reyhan², Çağrı Mutaft², Fatma Uyar¹, Halime Bolat Çakmak¹, Oktay Diner¹

¹Necip Fazıl Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, Kahramanmaraş

²Harran Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ: Katarakt, dünya genelinde geri döndürülebilir görme kaybının başlıca nedenlerinden biri olup klinik evreleme için yaygın olarak kullanılan LOCS III, gözlemciye bağımlı değişkenlik gösterebilir; bu nedenle otomatize, operatörden bağımsız indekslerin klinik karar süreçlerine katkısının ortaya konması önemlidir

Bu çalışma, otorefraktometre cihazı ile elde edilen retroillüminasyon tabanlı katarakt indekslerinin, LOCS III evrelemesiyle olan uyumunu değerlendirerek katarakt şiddetinin nesnel ve hızlı doğrulanmasındaki geçerliliğini incelemeyi amaçlamaktadır.

YÖNTEM: Kliniğimizde katarakt tanısı alan olgular, slit-lamp muayenesi ile LOCS III'e göre Grade 1-4 arasında sınıflandırıldı. Aynı gözlerde otorefraktometre (NIDEK CO., LTD, Gamagori, Japan)) cihazından elde edilen retroillüminasyon tabanlı üç nicel indeks ölçüldü: COI.H (merkezde 3 mm çap içinde opaklığın dikey boyutu), COI.A (merkezde 3 mm çap içinde opaklık oranı) ve POI (lens çevresi periferik opaklık oranı). Bu indekslerin LOCS III katarakt evreleri ve en iyi düzeltilmiş görme keskinliği ile ilişkileri, korelasyon analizleri kullanılarak değerlendirildi.

BULGULAR: Çalışmada yaş ortalaması 65.3 ± 7.9 yıl olan 127 olguda (%56.7 kadın), LOCS III dağılımı Grade 1: %32.3, Grade 2: %35.4, Grade 3: %25.2 ve Grade 4: %7.1 bulunmuştur (Tablo 1). COI.H ve COI.A indeksleri arasında çok güçlü pozitif korelasyon ($r=0.89$, $p<0.001$), LOCS III evresi ile COI.H ve COI.A arasında ise güçlü pozitif korelasyon ($r=0.60$, $p<0.001$) saptanırken; görme keskinliği ile COI.H ve COI.A arasında anlamlı negatif korelasyon ($r=-0.65$, $p<0.001$) bulunmuştur. Arka subkapsüler katarakt varlığının, COI. H ve COI. A indeksleri ile pozitif korelasyon görülmüştür. (Tablo 2)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Otorefraktometre kaynaklı retroillüminasyon indeksleri (özellikle COI.H ve COI.A), LOCS III ile güçlü uyum ve görme keskinliğiyle anlamlı ters ilişki göstererek kataraktın evrelemesinde nesnel ve operatörden bağımsız değerlendirilmesinde klinik olarak tamamlayıcı göstergeler olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Katarakt, LOCS III, Otorefraktometre, Retroillüminasyon, Nidek Tonoref III

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-08 [Kornea]

Deneyisel Korneal Neovaskülarizasyon Modelinde Topikal Ramucirumab'ın Etkisi

Mustafa Bülbül¹, Onur Çatak¹, Murat Erdağ¹, Tuncay Kuloğlu², Serhat Hançer²

¹Fırat Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Elazığ

²Fırat Üniversitesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Elazığ

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışma, deneysel kornea neovaskülarizasyon modelinde topikal Bevacizumab ve Ramucirumab'ın etkinliğini karşılaştırmayı ve en etkili Ramucirumab dozunu bulmayı amaçlamaktadır.

YÖNTEM: Deneylerde 42 Sprague Dawley rat rastgele altı gruba (n=7) ayrıldı. Grup 1 dışındaki tüm gruplara kornea koterizasyonu uygulandı. Grup 1'e herhangi bir tedavi uygulanmadı. Sham grubuna (grup 2) günde iki kez topikal dimetilsülfoksit uygulandı. Grup 3'e topikal bevacizumab damla (5 mg/ml) günde iki kez uygulandı. Grup 4, 5 ve 6'ya sırasıyla 2.5, 5 ve 10 mg/ml dozunda topikal ramucirumab damlaları günde iki kez uygulandı. 14. gün genel anestezi altında tüm sıçanların kornea fotoğrafları çekildi ve korneal neovasküler alan yüzdesi hesaplandı. Dekapitasyon sonrası alınan kornealarda VEGF, VEGFR-2 ve TRPM2 immün reaktivitesi immünohistokimyasal skorlama yöntemi ile değerlendirildi. Ratlardan alınan kandan TAS ve TOS düzeyi ölçüldü, ve TUNEL boyama metodu ile apoptozis değerlendirildi.

BULGULAR: Korneal neovaskülarizasyon alanlarının tüm korneaya yüzdesi, grup 3, 4, 5 ve 6'da grup 2' ye oranla daha düşük saptandı. VEGF, VEGFR-2 ve TRPM2 immünreaktivitesi kontrol grubu ile karşılaştırıldığında sham grubunda istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde arttığı gözlemlendi ($p < 0.05$), grup 2 ile karşılaştırıldığında grup 3, 4, 5 ve 6'da istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde azaldığı gözlemlendi ($p < 0.05$), tedavi alan gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark izlenmedi ($p > 0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışmada, topikal Ramucirumab uygulamasının, KNV ile ilişkili VEGF ve VEGFR-2 düzeylerini anlamlı şekilde azalttığı gösterilmiş; bu da Ramucirumab'ın KNV tedavisinde potansiyel bir ajan olabileceğini ortaya koymuştur. Ayrıca TRPM2 immünreaktivitesinin de KNV sürecinde arttığı ve tedavi ile azaldığı görülmüş, böylece TRPM2'nin korneal anjiyogenezde rol oynayan yeni bir proanjiyojenik faktör olabileceği düşünülmüştür. Ancak Ramucirumab'ın daha ileri çalışmalar ile desteklenmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Korneal Neovaskülarizasyon, Ramucirumab, Bevacizumab, TRPM2

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-09 [Kornea]

Göz Kaşıma ve Yüzüstü Yatma Alışkanlıklarının Kornea Biyomekaniği Üzerine Etkisi

Onur Özalp, Eray Atalay

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Eskişehir

GİRİŞ VE AMAÇ: Korneaya uygulanan tekrarlanan mekanik stres, biyomekanik özelliklerde değişikliklere neden olabilir. Bu çalışma ile göz kaşıma ve yüzüstü yatma alışkanlıklarının kornea biyomekaniği üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Scheimpflug tomografisine göre sağlıklı korneaya sahip kişilerin (18-30 yaş), el dominansı, göz kaşıma ve yüzüstü yatma alışkanlıkları ile Okuler Response Analyzer (Reichert Inc.) verileri retrospektif olarak incelendi. Kornea biyomekanik verileri; korneal histerezis (KH), kornea direnç faktörü (KRF) ve aplanasyon dalga formu parametreleri (p1area, p2area, uslope1, uslope2, dslope1, dslope2, w1, w2, h1, h2) idi. İstatistiksel analizlerde bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi kullanıldı ve Bonferroni düzeltmesi uygulandı ($p<0,05$).

BULGULAR: Gözünü kaşıyanlarda ($n=138$); dominant eliyle aynı taraftaki gözünü kaşıyanlarda, karşı taraftaki gözünü kaşıyanlara göre ve yüzüstü yatma alışkanlığı olanlarda ($n=179$), yüzüstü yatan gözde yüzüstü yatılmayan göze göre p1area, uslope1, dslope1 ve h1 değerleri anlamlı düzeyde düşük bulundu (tüm p 'ler=0,02). Göz kaşıma ve yüzüstü yatma alışkanlığı bulunmayan grup (1), dominant el tarafındaki gözünü kaşıyan veya yüzüstü yatan grup (2) ve dominant el tarafındaki gözünü kaşıyan ve yüzüstü yatan grup (3) karşılaştırıldığında; 1'den 3'e doğru ilerledikçe p1area, uslope1, dslope1 ve h1 değerlerinin kademeli olarak azaldığı ancak istatistiksel anlamlılığın 1. grup ile diğer gruplar arasında olduğu tespit edildi (tüm p 'ler<0,001). w1 değeri için yalnızca 1. grup ile 2. grup arasında anlamlı fark saptandı ($p=0,014$). Hiçbir analizde KH ve KRF değerlerinde anlamlı bir farklılık saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda göz kaşıma ve yüzüstü yatma, ilk aplanasyon dalgası parametrelerinde belirgin düşüş ile ilişkili bulundu; bu dalga korneanın mekanik yüklenmeye karşı elastik ve viskoz yanıtını yansıttığından, tekrarlayan mekanik stresin başlangıç deformasyonundaki biyomekanik direnci azaltabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: kornea, kornea biyomekaniği, göz kaşıma, yüzüstü yatma

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-10 [Oküler Enfeksiyonlar]

Endoftalmit Olgularında Prognostik Faktörler ve Tedavi Sonuçları: Retrospektif Bir Çalışma

Güzide Akçay, Dilber Yaprak, Aynur Hacısalihoğlu, Sergen Seyhan, Işıl Kutlutürk
İstanbul Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, İstanbul, Turkey

GİRİŞ VE AMAÇ: Endoftalmit tanısı ile kliniğimizde tedavi edilen hastalarda klinik özelliklerin, uygulanan tedavi protokollerinin, sonuçların ve nihai en iyi düzeltilmiş görme keskinliğini (EİDGK) etkileyen prognostik faktörlerin değerlendirilmesi.

YÖNTEM: Endoftalmit tanısı alıp tedavi edilen 23 hastanın verileri retrospektif olarak incelendi. En az 6 aylık takip süresi olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Oküler ve sistemik hastalıklar, semptom süresi, oküler muayene bulguları, kültür sonuçları, uygulanan medikal ve cerrahi tedaviler ile prognoz analiz yapıldı. İlk 24 saat içinde vitreus aspiratları alındı ve intravitreal vankomisin + seftazidim enjeksiyonu uygulandı. Sistemik ve topikal yoğunlaştırılmış antibiyotik tedavisi ile topikal steroidler kullanıldı. İyileşme gözlenmeyen olgularda pars plana vitrektomi (PPV) uygulandı.

BULGULAR: Hastaların yaş ortalaması $71,39 \pm 11,56$ yıl olup, 15'i kadın ve 8'i erkekti. Başvuru sırasında ortalama semptom süresi $5,04 \pm 3,91$ gündü. Tedaviye dirençli 12 hastaya PPV uygulandı. Olguların tedavi öncesi EİDGK değeri 2,7 LogMAR iken, son takipte EİDGK 1,5 LogMAR olarak saptandı ($p < 0,001$). Dokuz hastada (%39,1) kültürde üreme olurken, 14 hastada (%60,8) üreme gözlenmedi. Ortalama intravitreal enjeksiyon sayısı 1 idi. Dört hastada tüm tedavilere rağmen evizyasyona ihtiyaç duyuldu. Etiyoloji ile son EİDGK arasında anlamlı fark bulundu ($p = 0,02$); trabekülektomi, keratit ve endojen endoftalmit olgularında görsel sonuçlar daha kötüydü. Semptom süresinin ≤ 3 gün, ($p < 0,001$), başlangıç EİDGK'nın $\geq 0,6$ ($p = 0,003$), vitreus refleks skorunun ≤ 3 , ($p < 0,001$) ve toplam intravitreal enjeksiyon sayısının ≤ 2 , ($p < 0,001$) en son EİDGK için olumlu prognostik faktörler olarak belirlendi. Kültür üremesinin ($p = 0,25$) ve hipopiyon ($p = 0,07$) varlığının en son EİDGK üzerine etkisinin olmadığı görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Endoftalmit olgularında hızlı intravitreal antibiyotik uygulaması, gerektiğinde tekrar edilmesi ve uygun zamanda yapılan cerrahi müdahale, kabul edilebilir görsel ve anatomik sonuçlar sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: endoftalmit, enfeksiyon, retina

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-11 [Oküloplastik Cerrahi]

Hertel Ekzoftalmometre Ölçümünün Derin Öğrenme Modeli Yolo İle Otomatize Edilmesi, Pilot Çalışma

MEHMET CANLEBLEBİCİ¹, Mehmet Balbaba², Murat Erdag², Sena Terzi³, Nurullah CALIK³

¹Kayseri Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Bölümü, Kayseri

²Fırat Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Elazığ

³İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Biyomedikal Mühendisliği Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Hertel ekzoftalmometresi ile globun ne kadar önde olduğunun ölçülmesi, klinik uygulamada parallax hata ile yanlış okuma, subjektivite ve yoğunluk vb. gibi nedenlerle, farklı değerlendirmelere yol açabilmektedir. Bu nedenle çalışmamız yapay zekâ destekli, gerçek zamanlı YOLO hızlı ve hassas nesne algılama derin öğrenme modeli ile daha sensitif ölçümlerin alınabildiği bir model geliştirmeyi amaçlamaktadır.

YÖNTEM: Kliniğimizde 2025 Ocak ayında, sağlıklı 100 bireyin Hertel ekzoftalmometre ile parallax hatası olmayan görüntüleri kayıt altına alındı. En güncel model olan YOLOv8n obje tespit ve segmentasyon modülleri ile üç aşamalı bir script Phyton kodu yazıldı ve Gradio tabanlı bir arayüz oluşturuldu. (Resim 1) Model %80 örnek ile eğitildi. Örneklemin %20'si ise test için kullanıldı. Veriler Pearson korelasyon analizi ile kıyaslandı.

BULGULAR: Model ile %90 oranında teste tabi tutulan görüntüler işlenebildi. Hekim ölçümlerinde ortalama değer $17,05 \pm 2,26$ (12,00-21,00) mm (%95 Güven aralığı 15,93-18,18) iken, Model ölçümlerinde ise $17,33 \pm 2,37$ (12,00-21,70) mm (%95 Güven aralığı 16,15-18,52) olarak hesaplandı. (Grafik 1) Pearson korelasyon analizi ile veriler karşılaştırıldığında korelasyon katsayısı 0,977 iken, $p < 0,01$ olacak şekilde yüksek korelasyon izlendi. Segmentasyon hatası olan görüntülerde kornea refleksi ve kirpiklerin yüzeyi kapatması hata kaynağı olarak tespit edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda oluşturduğumuz model yüksek oranda görüntüyü analiz edebilmekte ve globun pozisyonunu doğru olarak tespit edebilmektedir. Bu sonuçlarla, gerçek zamanlı bir nesne algılama modeli olan YOLO ile geliştirebilecek mobil veya yerleşik uygulamalar ile, hasta başı anlık olarak doğru, güvenilir ve uygulama içi kayıt sistemiyle takip açısından pratik bir şekilde ekzoftalmometri ölçümü değerlendirmesi gelecekte mümkün olacaktır. Klinik pratikte bu gelişme hekime vakit kazandırmakla birlikte, güvenilir ve kolay bir ekzoftalmometre ölçümü değerlendirme alternatifi olabilir.

Anahtar Kelimeler: Hertel ekzoftalmometre, propitosis, yapay zeka, derin öğrenme, YOLO.

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği

Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-12 [Oküloplastik Cerrahi]

Primer ve Cerrahiye Sekonder Alt Kapak Ektropion ve Entropiyonlarında Nedene Yönelik Aşamalandırılmış Cerrahi Yaklaşımlar ve Nüks Analizi

Rıdvan Erata, Titap Yazıcıoğlu, Murat Oklar, Anıl Ağaçkesen
Kartal DR. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada, alt kapak serbest kenar deformiteleri nedeniyle opere olan primer ve sekonder olgularda, cerrahi sonuçların anatomik ve fonksiyonel açıdan değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: 2011–2025 yılları arasında malpozisyon nedeniyle cerrahi yapıp 3-12 ay takip edilen 201 hastanın 231 gözü retrospektif olarak tarandı. Hastalar deformite tipi, etyolojik faktör, cerrahi teknik, komplikasyon ve nüks açısından değerlendirildi.

BULGULAR: 231 gözün %58,1'i ektropion, %41,9'u entropiondu. Ortalama yaş 63,2 yıl olup en sık etyolojik neden iki grupta da involüsyonel (%62,9, %74,5) nedenlerdi. Ektropion olgularında, kapak gevşekliği olmayan %48,5'lik gruba wedge rezeksiyon, gevşekliği olan %20,1'lik gruba LTS, punktum ektropionu olan %23,1'lik gruba medial spindle, skatrisyel tipteki %5,2'lik gruba ise ön-arka lamel onarımı yapıldı. Blefaroplasti sonrası ektropion gelişen %3'lük gruba da wedge rezeksiyon yapıldı. Hiçbir vakada nüks izlenmedi. Entropiyonların ise %81,4'üne retraktör tamiri uygulandı ve %17,7'sinde nüks gelişti. Nüks gelişen bu 14 hasta ile blefarospazmlı 8 ve cerrahiye reddeden 5 vakaya botulinum toksin yapıldı. Nüks grubunda %35,7, blefarospazmlı olgularda %75 ve cerrahiye reddedenlerde %60 oranında başarılı yanıt alındı. Başarısız olan 13 göze ise retraktör tamiri yapıldı (%30,7 başarı). Bu girişimden fayda görmeyen 9 ve ilk kez cerrahi olacak 5 olguya ise çevirici sütur yapıldı ve postop 3. ayda tümünde nüks izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Malpozisyonlarının en sık nedeni involüsyonel değişikliklerdir. Ektropiyonlarda, nedene yönelik cerrahilerle yüksek başarı sağlanabilir. Entropiyon olgularında ise ilk cerrahi başarı oranı %82,3 iken, nüks olgularda bu oran bariz şekilde azalmaktadır. Nüks yüzdelere bakıldığında entropiyon cerrahisinin nükse daha yatkın olduğu görülmektedir. Çevirici sütur tekniği ve spazma bağlı entropionlarda botoks uygulaması etkili ancak geçici bir seçenektir. Estetik girişimlerde kapak fonksiyonlarının korunması esastır. Başarı, doğru endikasyon ve hasta bazlı yaklaşımla sağlanır.

Anahtar Kelimeler: Entropiyon, Ektropiyon, Malpozisyon

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-13 [Oküloplastik Cerrahi]

Referans Merkezde Pediatrik Üst Göz Kapağı Ptozis Cerrahisi Sonuçları-Geniş Seri

MEHMET GOKSEL ULAS, İlkey Semizoğlu, AYSE CETIN EFE, Fatma Poslu Karademir
Sbü, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Pediatrik yaşta tanı alıp ameliyat olan üst göz kapağı ptozis sonuçları değerlendirildi.

YÖNTEM: 2020-2024'de oküloplastik polikliniğinde takip ve tedavisi yapılan 66 hastanın 78 göz kapağı dosyalarından retrospektif olarak taranarak çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş, cinsiyet, ptozis etyolojisi, preoperatif (Preop) ve postoperatif (Postop) en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), ambliyopi durumu, preop levator fonksiyonu (LF), preop ve postop kapak refle mesafesi-1 (KRM-1), hangi cerrahinin yapıldığı, preop ve postop lagoftalmi miktarı, kornea punktat durumu ve kornea boyanma, takip süreleri, postop komplikasyon, revizyon cerrahisi gereksinimi, revizyon cerrahisi yapıldı ise ne yapıldığı kaydedildi.

BULGULAR: Hastaların yaş ortalaması $9,05 \pm 4,18$ yıldır. Ptozis etyolojisine göre; belirlenebilen hastaların çoğunluğunun konjenital kaynaklı olduğu belirlendi. Cerrahi yöntem olarak; 23 hasta (%29,5) müller kas konjonktival rezeksiyonu, 33 hasta (%42,3) levator cerrahisi, 15 hasta (%19,2) frontal askılama, 7 hasta (%9) levator rezeksiyonu+ frontal askılama olarak bulundu. Takip süresi $29,22 \pm 31,12$ gündü. Preop LF $8,13 \pm 4,84$ idi. Revizyon yapılan 23 (%29,5) hastanın tamamının tekrar ptozis olmasıyla re-operasyona alındığı belirlendi. Preop KRM-1 $0,72 \pm 1,26$ mm ile postop 1. ay $2,07 \pm 1,31$ mm, 3. ay $1,91 \pm 1,36$ mm, 6. ay $2,20 \pm 1,42$ mm arasında istatistiksel anlamlı fark bulundu ($p < 0,001$). Ambliyopi ile preop KRM-1 istatistiksel anlamlı bulunmadı ($p = 0,609$). Son EİDGK ile preop EİDGK arasında pozitif yönde orta dereceli istatistiksel anlamlı korelasyon tespit edildi ($r = 0,579, p < 0,001$). Preop ve postop kornea bulguları arasında anlamlı fark yoktu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Pediatrik cerrahilerde hem genel anestezi altında KRM-1 ayarlama zorluğuna hem de lagoftalmi miktarına bağlı olarak gözün ön segmentinde oluşabilecek patolojilere rağmen, kliniğimizdeki geniş serili çalışmada başarılı cerrahi sonuçlar elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Lagoftalmi, Pediatrik ptozis, Ptozis cerrahisi

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-14 [Oküloplastik Cerrahi]

3. Basamak Refere Bir Merkezin Konjenital Nazolakrimal Kanal Tıkanıklığında Tıkanıklığın Tipi Temelli Tek Aşamalı Cerrahi Yaklaşım Sonuçları

Zeynep Özer Özcan, Kivanc Gungor
Gaziantep Üniversitesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Konjenital nazolakrimal kanal tıkanıklığında (KNLKT) konservatif tedavinin başarısızlığı durumunda genellikle hastanın yaşı ve öncesinde başarısız olan cerrahi prosedürler baz alınarak sondalama, silikon tüp entübasyonu ve dakriyosistorinostomiye içeren çok aşamalı cerrahi uygulanır. Tek aşamalı tıkanıklığın tipi temelli yaklaşımda ise, tüm prosedürler aynı anda masaya yatırılarak ve en iyisi intraoperatif olarak seçilir. Bu çalışmada amacımız KNLKT'nda tek aşamalı, tıkanıklığın tipi temelli cerrahi yaklaşımımızın 1 yıllık sonuçlarını sunmaktır.

YÖNTEM: Bu retrospektif çalışmaya cerrahi olarak tedavi edilmiş 90 KNLKT hastasının (yaş: 12-84 ay) 104 gözü dahil edildi. Cerrahi esnasında membranöz KNLKT tespit edilen hastalara probing uygulanırken, kompleks KNLKT tespit edilen hastalara silikon tüp entübasyonu yapıldı. Membranöz ve kompleks KNLKT grupları yaş, cinsiyet, Munk skoru, tek/çift taraflı tutulum, cerrahi başarı yönünden kıyaslandılar.

BULGULAR: Hastaların %70'i (n=63) membranöz KNLKT grubunda iken, %30'u (n= 27) kompleks KNLKT grubunda yer alıyordu. Membranöz KNLKT grubundaki hastaların yaş ortalaması, kompleks KNLKT grubuna göre anlamlı olarak düşüktü ($p \leq 0.001$). Gruplar arasında cinsiyet, tek/çift göz tutulumu, Munk skoru açısından anlamlı fark saptanmadı ($p=0.854$, $p= 0,341$, $p=0.629$). Membranöz KNLKT cerrahi başarı oranı %93,7 iken, kompleks KNLKT grubunun başarı oranı % 92,6 olup gruplar arasında anlamlı fark saptanmadı. ($p= 0,854$)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Özellikle kompleks KNLKT olan hastalarda, yaş temelli çok aşamalı yaklaşım ile başarı oranları düşmektedir. Tek aşamalı yaklaşım ile tekrarlayan cerrahilerin sebep olacağı fibrozisin önüne geçilerek cerrahi başarı artırılabilir, hasta anestezi ve cerrahi risklerden korunabilir ve sağlık sistemine binen yük hafifletilebilir. Bu sebeplerle tek aşamalı tıkanıklığın tipi temelli yaklaşım randomize kontrollü çalışmalar ile etkinliğinin, güvenliğinin ve maliyet etkinliğinin doğrulanması koşuluyla, geleneksel çok aşamalı yaşa bağlı yaklaşımın yerini alabilir.

Anahtar Kelimeler: Konjenital nazolakrimal kanal tıkanıklığı, silikon tüp entübasyonu, sondalama, membranöz, kompleks

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-15 [Pediatrik Oftalmoloji ve Şaşılık]

Şaşılık Cerrahisinin Dinamik ve Statik Pupillometri Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Senol Sabancı, Sibel Yavuz, Esra Kızıldağ Özbay

Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ: Pupilla çapı fizyolojik koşullar altında otonom sinir sistemini oluşturan sempatik ve parasempatik sinir sistemleri arasındaki denge tarafından belirlenir. Duygusal durum, refraktif kusur, bilişsel durum, uyuşturucu ve alkol kullanımı, yaş, travma, nörolojik hastalıklar ve göz cerrahileri pupilla çapını etkileyebilen faktörler arasında sayılabilir. Bu çalışmada şaşılık cerrahisinin statik ve dinamik pupillometri üzerine etkilerini incelemeyi amaçladık.

YÖNTEM: Şaşılık nedeniyle bir gözünden horizontal rektus kaslarına limbal yolla komplikasyonsuz geriletme ve rezeksiyon ameliyatı geçiren 32 olgunun 32 gözü çalışmaya dahil edildi. Pupilla çapını etkileyen hastalığı ve ilaç kullanımı olanlar, diabetes mellitusu, hipertansiyonu, alkol ve madde kullanımı hikayesi olanlar, psodoeksfolyasyonu olanlar ve göz ameliyatı geçirenler çalışma dışı bırakıldı. Olguların preoperatif ve postoperatif 10. günde, 1. ayda ve 3. ayda statik ve dinamik pupillometri ölçümleri yapıldı. Pupillometri ölçümü Sirius korneal topografi cihazındaki Phoenix v2.1 programı kullanılarak karanlık odada 09:00-12:00 zaman aralığında yapıldı.

BULGULAR: Olguların tüm postoperatif skotopik pupil çapı ölçümleri, preoperatif skotopik pupil çapından anlamlı derecede yüksek bulundu ($p=0,0027$). Dinamik pupillometri analizinde preoperatif ile postoperatif, 10. gün ve 1. aydaki 1., 2. ve 5. saniyelerdeki pupil çapları arasında anlamlı fark bulundu ($p_1=0,0033$, $p_2=0,0039$ ve $p_5=0,0238$). Dinamik pupillometri pupil dilatasyon hızları için herhangi bir değerlendirme noktasında preoperatif ve postoperatif değerler arasında anlamlı fark bulunmadı ($p_1=0,2758$, $p_2=0,2558$, $p_3=0,2352$, $p_4=0,6007$ ve $p_5=0,5085$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Cerrahi esnasında ön silyer arterlerin zarar görmesi, artan mediatörler ve postganglioner otonom sinir liflerinin hasarı pupil çapında değişikliklere neden olabilir. Şaşılık ameliyatı sonrası pupil çapını belirleyen parasempatik ve sempatik sinir sistemleri arasındaki dengenin parasempatik sinir sistemi aleyhine bozulduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Dinamik pupillometri, Statik pupillometri, Şaşılık cerrahisi

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-16 [Tıbbi Retina]

Neovasküler Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonunda Fraktal Geometri ve Laküarite: Tedaviye Anatomik ve Fonksiyonel Yanıtı Öngören Potansiyel Biyobelirteç

Serhat Ermis, Ece Özal, Burakhan Kürşat Aksoy, Fatih Enes Şafak, Cengiz Gül, Murat Karapapak, Sadık Altan Özal

Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, neovasküler yaşa bağlı makula dejenerasyonunda damar ağının fraktal boyutu (FB) ve laküaritesinin (LAK) tedavi yanıtını öngören potansiyel biyobelirteç olup olmadığını değerlendirmektir.

YÖNTEM: Retrospektif, tek merkezli; tip 1–2 maküler neovaskülarizasyon (MNV) tanılı ve anti-VEGF altında ≥ 12 ay izlenen olgular dahil edildi. Tedavi akışı: üç bevacizumab + üç aflibercept yükleme, ardından treat-and-extend (T&E). Optik koherens tomografi anjiyografi (OCTA) ile 0., 3. ve 12. aylarda FB, LAK ve MNV-içi damar yoğunluğu (DY) ölçüldü; 0–3, 0–12 ve 3–12 değişimleri (Δ FB, Δ LAK, Δ DY) hesaplandı. Anatomik yanıt: 6. enjeksiyon sonrası OCT’de intraretinal/subretinal sıvının tamamen yokluğu=iyi; devam/rekürrens=kötü olarak belirlendi. Fonksiyonel yanıt: 12. ayda $\geq 0,1$ logMAR iyileşme=iyi; $< 0,1$ iyileşme ya da kötüleşme=kötü yanıt olarak belirlendi.

BULGULAR: 153 göz dâhil edildi. Başlangıçta FB $1,277 \pm 0,049$, LAK $0,274 \pm 0,032$, DY $\%43,6 \pm 4,1$ idi. DY 3. ayda $\%37,7$ ’ye düştü, 12. ayda $\%42,7$ ’ye toparlandı. LAK anlamlı azaldı (Δ LAK_{0–12} $-0,014 \pm 0,022$), FB’de belirgin değişim yoktu (Δ FB_{0–12} $-0,001 \pm 0,051$). Fonksiyonel iyi yanıt ($\geq 0,1$ logMAR) 64/152 ($\%42,1$) idi. Anatomik iyi yanıtta Δ FB ve Δ LAK daha fazla azaldı (sırasıyla $-0,017$ ve $-0,023$; her ikisi $p < 0,001$); Δ DY ile anatomik ya da fonksiyonel sonuçlar ilişkili değildi. Başlangıç FB/LAK/DY, 12. ay görme değişimini öngörmedi (tümü $p > 0,39$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: FD ve özellikle LAK’deki düşüş, anti-VEGF altında damar mimarisinin sadeleştiğini ve anatomik iyileşmeyle uyumlu olduğunu gösterdi; buna karşın 12. Ay görsel kazanımını tek başına öngörmedi. VD değişimleri de prognostik değere sahip değildi. FD/LAK’nin anatomik yanıt için aday biyobelirteçler olduğu; fonksiyonel sonuçlar için MNV tipi, fotoreseptör/atrofi göstergeleri ve ETDRS temelli sınıflamayla birlikte çoklu belirteçli modellerin gerekeceği sonucuna vardık.

Anahtar Kelimeler: Fraktal geometri, Laküarite, Neovasküler yaşa bağlı makula dejenerasyonu, Optik koherens tomografi anjiyografi.

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-17 [Tıbbi Retina]

Hastalıkların Tanısında Yapay Zeka Destekli Retinal Görüntü Analizi Sonuçlarımız

Mehmet Kaan Kaya¹, Sermal Arslan¹, Burak Taşçı²

¹universal göz hastanesi, göz hastalıkları kliniği, elazığ

²fırat Üniversitesi, Teknik bilimler meslek yüksekokulu, Elazığ

GİRİŞ VE AMAÇ: Oftalmolojik hastalıklar, halk sağlığı açısından önemli olup erken teşhis ile görme kayıpları engellenebilir. Bu makalede amaç, fundus görüntülerinden oftalmolojik hastalıkların sınıflandırılmasında yapay zeka (YZ) tekniklerinin, özellikle derin öğrenme algoritmalarının uygulanmasını araştırmaktır. Derin öğrenme katmanlı ağlar ile karışık verilerden otomatik hiyerarşik temsilleri öğrenir.

YÖNTEM: ODIR-5K veri kümesi üzerinde değerlendirilmiştir. Bu veri kümesi, hastaların her iki gözünün renkli fundus fotoğraflarını içermektedir. Fundus görüntüleri, Canon, Zeiss ve Kowa gibi çeşitli kameralar tarafından farklı boyutlarda, dpi değerlerinde ve JPG formatında elde edilmiştir. Toplamda 3098 Normal (N), 1406 Diyabet (D), 224 Glokom (G), 265 Katarakt (K), 293 Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu (YBMD), 107 Hipertansiyon (H), 242 Patolojik Miyopi (PM) ve 791 Diğer Hastalıklar/Anormallikler (DH) sınıfından oluşan 8 sınıf ve toplamda 6426 veri içermektedir.

BULGULAR: Önerilen yöntem ile %95.94 doğruluk elde edilmiştir. YBMD için duyarlılık oranı %82.25, özgüllük oranı %99.87, K için duyarlılık oranı %92.45, özgüllük oranı %99.79, D için duyarlılık oranı %99.36, özgüllük oranı %98.33, G için, duyarlılık oranı %88.84, özgüllük oranı %99.84, H için, duyarlılık oranı %72.90, özgüllük oranı %99.97, N sınıfı için duyarlılık oranı %99.71, özgüllük oranı %96.48, DH için, duyarlılık oranı %87.61, özgüllük oranı %99.65, PM sınıfı için, duyarlılık oranı %92.15, özgüllük oranı %99.89 olarak saptanmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: ODIR-5K veri seti ile 6426 görüntünün sınıflandırılmasında başarılı performans sergilediği görülmektedir. Yöntemin duyarlılığı, çoğu sınıf için yüksek değerlerdedir. Bu sonuçlar, derin öğrenme ve yapay zeka tekniklerinin fundus görüntülerinin analizinde önemli rol oynadığını göstermektedir. Önerilen model kullanıldığında %95,94 doğruluk puanı elde edilmiştir. Gelecekte, daha fazla görüntü ve sınıf içeren farklı veri setleriyle yüksek performanslı ağ mimarileri kullanarak çalışmaların yapılması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: fundus görüntüleme, retina, yapay zeka.

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-18 [Tıbbi Retina]

Tamoksifen Kullanımının Retinaya Etkisinin Optik Koherens Tomografi (OKT) Ve OKT Anjiyografi (OKTA) Parametreleriyle Değerlendirilmesi

Songül Kılıç¹, Mine Ozturk², Abdullah Ağın², Feyza Önder²

¹Muradiye Devlet Hastanesi, Van

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada tamoksifen kullanımının retina üzerindeki etkileri, optik koherens tomografi (OKT) ve OKT anjiyografi (OKTA) parametreleriyle değerlendirilmiş; ayrıca ImageJ yazılımı ile ELM, EZ ve RPE tabakalarının mutlak ve rölatif reflektiviteleri ölçülerek sağlıklı kontrollerle karşılaştırılmıştır.

YÖNTEM: Etik kurul onayı sonrası tamoksifen kullanan 48 meme kanseri tanılı kadın hasta ile benzer yaş aralığındaki 52 sağlıklı kadın kontrol grubu olarak çalışmaya alındı. Tüm katılımcılara detaylı oftalmolojik muayene uygulandı. OKT/OKTA görüntüleme Topcon DRI OCT Triton cihazı ile yapıldı. ELM, EZ ve RPE reflektivite değerleri ImageJ ile nazal, santral ve temporal noktalardan ölçüldü. EZ ve ELM'in rölatif reflektivite değerleri RPE'ye oranlanarak hesaplandı.

BULGULAR: Hasta grubunun yaş ortalaması $45,9 \pm 5,4$ yıl, ilaç kullanım süresi ortalama $39,1 \pm 23,1$ ay ve kümülatif ilaç dozu ortalama 23450 ± 13884 mg idi. Görme keskinliği, retina sinir lifi kalınlığı, koroid kalınlığı ve subfoveal makula kalınlığı ölçümlerinde gruplar arasında anlamlı fark bulunmadı. OKTA'da yüzeysel, derin ve koryokapillaris dansitelerde anlamlı fark gözlenmezken, dış retina vasküler dansitesinde yalnızca süperior katmanda anlamlı fark saptandı ($p = 0,011$). Reflektiviteler karşılaştırıldığında sadece ortalama RPE reflektivitesi hasta grubunda anlamlı olarak daha yüksek bulundu ($p = 0,036$). ELM santral-nazal ($p = 0,012$), santral-temporal ($p = 0,039$) ve RelELM santral-temporal ($p = 0,005$) farklarında istatistiksel anlamlılık vardı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Tamoksifenin vasküler parametrelerde belirgin değişikliğe yol açmasa da dış retina tabakalarında erken yapısal değişikliklere neden olabileceği gösterilmiştir. Özellikle santral RPE reflektivitesindeki artış, tamoksifenin erken toksik etkisinin potansiyel göstergesi olabilir. Bu çalışma, reflektivite analizi ile tamoksifenin dış retina üzerindeki etkilerini değerlendiren ilk çalışmalardan biridir.

Anahtar Kelimeler: ImageJ, optik koherens tomografi anjiyografi, reflektivite, tamoksifen retinopatisi, vasküler dansite

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-19 [Tıbbi Retina]

Retinal Vasküler Oklüzyonlarda Lipid Profili, Vitamin Düzeyleri ve Sistemik İnflamasyon İlişkisi: Beklenmedik Korelasyonlar

Sara Koşlu Güngör, Elif Yusifoğlu, Muhammed Buğrahan
Fethi Sekin Şehir Hastanesi Göz Kliniği Elazığ

GİRİŞ VE AMAÇ: Retinal ven tıkanıklığı (RVT) olgularında sistemik inflamasyon indeksleri (SII, SIRI) ile lipid profili, B12 ve 25-OH vitamin D düzeyleri arasındaki ilişkiyi değerlendirmek.

YÖNTEM: Yeni tanı almış ve birbiriyle uyumlu yaş ve cinsiyette olan 26 santral retinal ven tıkanıklığı (SRVT) ve 28 retinal ven dal tıkanıklığı (RVDT) tanılı toplam 54 hasta incelendi. Total kolesterol, HDL, LDL, trigliserit, B12 ve 25-OH vitamin düzeyleri ile SII [(Nötrofil×Trombosit)/Lenfosit] ve SIRI [(Nötrofil×Monosit)/Lenfosit] değerleri hesaplandı. Parametreler arasındaki ilişkiler Spearman korelasyon analizi ile değerlendirildi.

BULGULAR: Santral retinal ven tıkanıklığı ve RVDT grupları arasında SII ve SIRI açısından anlamlı fark bulunmadı. SIRI, total kolesterol ($r = -0.378$, $p = 0.005$), HDL ($r = -0.380$, $p = 0.005$) ve LDL ($r = -0.269$, $p = 0.049$) ile anlamlı negatif korelasyon gösterdi. SII, B12 vitamini ile anlamlı negatif korelasyon sergiledi ($r = -0.357$, $p = 0.008$). 25-OH vitamin D düzeyleri ile SII veya SIRI arasında anlamlı ilişki saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bulgular, RVT’de lipid profili ile sistemik inflamasyon arasında klinik olarak önemli ilişkiler olduğunu göstermektedir. Yüksek SIRI düzeylerinin LDL ve total kolesterolde azalma ile ilişkili olması, inflamasyonun lipoprotein metabolizmasını etkileyebileceğini düşündürmektedir. HDL’nin SIRI ile ters ilişkisi, olası koruyucu rolünü desteklemektedir. Monositlerin dislipidemi ile ilişkisi, lipid parametreleri ile SIRI arasındaki bağı SII’ya kıyasla daha güçlü olmasını açıklayabilir. Ayrıca B12 eksikliğinin homosistein artışı yoluyla trombosit aktivasyonunu tetikleyerek SII’yi etkilemesi de olasıdır. Bu veriler, RVT yönetiminde lokal göz bulgularının yanı sıra sistemik metabolik-inflamatuvar profile de odaklanılması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Retinal ven tıkanıklığı, SII, SIRI, Lipid profili, B12 vitamini, D vitamini

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-20 [Tıbbi Retina]

Retinopatisi Olmayan Diyabet Hastalarında Makula ve Optik Sinir Başı Mikrovasküler Değişikliklerinin Optik Koherens Tomografi Anjiyografi (OKTA) ile İncelenmesi

Çağla Yılmaz, Dr. Öğr. Üyesi Şule Barman Kakıl

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tayfur Sökmen Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilimdalı

GİRİŞ VE AMAÇ: Diyabetik retinopati (DR), görme kaybının önde gelen nedenlerinden biridir. Klinik DR bulguları gelişmeden önce mikrodamarsal değişimlerin tespiti, erken tanı açısından kritik öneme sahiptir. Bu çalışmada, DR bulgusu olmayan tip 2 diyabet hastalarında makula ve optik sinir başı mikrovasküler değişikliklerinin optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ile değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Retrospektif olarak tasarlanan çalışmaya, DR olmayan 50 hastanın 95 gözü ve 50 sağlıklı bireyin 98 gözü dahil edildi. Tüm bireylerin OKTA görüntülemeleri ile yüzeyel ve derin kapiller pleksus (YKP, DKP), koryokapillaris, dış retina akım alanı, foveal avasküler zon (FAZ), retinal sinir lifi tabakası (RSLT) ve radyal peripapiller kapiller pleksus (RPKP) değerlendirildi.

BULGULAR: Hasta grubunda dış retina ve koryokapillaris akım alanı anlamlı olarak daha düşüktü ($p=0.012$ ve $p=0.013$). YKP ve DKP damar dansitelerinde parafoveal ve perifoveal alanlarda belirgin azalma saptandı. FAZ genişliği hasta grubunda daha fazla olmakla birlikte istatistiksel olarak anlamlı değildi. HbA1c düzeyi ile koryokapillaris akım alanı arasında negatif korelasyon tespit edildi ($r=-0.367$, $p=0.021$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamız, retinopatisi olmayan diyabet hastalarında bile OKTA ile saptanabilen mikrovasküler değişikliklerin mevcut olduğunu ortaya koymuştur. Bu değişiklikler klasik DR bulgularından önce oluşmakta ve erken tanı açısından potansiyel biyobelirteç olabilir. OKTA, retinopatisiz diyabetik hastalarda erken mikrovasküler değişikliklerin tespitinde etkili bir yöntemdir. Bu sonuçlar, DR gelişiminin öncesinde müdahale için önemli bir fırsat sunabilir.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Optik Koherens Tomografi Anjiyografi, Mikrovasküler Değişiklikler

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-21 [Tıbbi Retina]

Rdw/Albümin Oranının (RAR) Retinal Ven Tıkanıklığında Değerlendirilmesi

Mustafa Yıldırım, Mert Bilgili

Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Erzurum/Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, beslenme, oksidatif stres ve inflamasyonun bir göstergesi olan RDW-Albümin Oranı'nın (RAR) retinal ven tıkanıklığı (RVT) şiddetiyle ilişkisinin değerlendirilmesidir.

YÖNTEM: Ocak 2025 ile Nisan 2025 tarihleri arasında Atatürk Üniversitesi Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Polikliniği'nde değerlendirilen RVT'li 55 hasta ve 30 sağlıklı birey değerlendirildi. Hasta grubunun 37'sinde retinal ven dal tıkanıklığı(RVDT), 18'inde ise retinal ven kök tıkanıklığı(RVKT) mevcuttu. Hasta grubunda iskemik ve iskemik olmayan RVT'yi ayırt etmek için anjiyografi(FFA) kullanıldı. Tüm hastalara kapsamlı bir tıbbi öykü ve tam kan sayımı parametreleri, hemogram, kırmızı kan hücresi dağılım genişliği (RDW) ve serum albümin düzeyleri gibi laboratuvar değerlendirmelerini içeren kapsamlı laboratuvar değerlendirme yapıldı.

BULGULAR: Katılımcıların demografik ve biyokimyasal özellikleri cinsiyete göre karşılaştırıldığında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı. Benzer şekilde albümin düzeyleri ve RAR, RVDT-RVKT arasında farklılık gösterse de bu farklılıklar istatistiksel olarak anlamlı değildi (sırasıyla $p = 0,108$ ve $p = 0,109$). RDW-CV değerleri gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark gösterdi ($p = 0,006$). İskemik oklüzyon grubunda RDW-CV değerlerinin anlamlı olarak daha yüksek olduğu görüldü. Albümin düzeyleri gruplar arasında farklılık gösterse de bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p = 0,118$). Ancak RAR,iskemik ve noniskemik gruplar arasında değerlendirildiğinde anlamlı bir fark görüldü ($p = 0,016$). Bu farkın, kontrol grubu ile iskemik oklüzyon grubu arasında yapılan karşılaştırmada RAR değerlerinin iskemik grupta çok daha yüksek olmasından kaynaklandığı görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: RAR, RVT ile anlamlı bir ilişki göstermekte ve RVT şiddetini değerlendirmek için basit, uygun maliyetli, güvenli ve kolayca bulunabilen bir laboratuvar belirteci sunmaktadır. Özellikle iskemik tip RVT'nin yüksek RAR seviyesi ile ilişkili olabileceği düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Retinal ven tıkanıklığı(RVT), RDW/Albumin oranı(RAR), Albumin

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-22 [Tıbbi Retina]

Diyabetik Maküla Ödemli Tedavi Naif Gözlerde İntravitreal Enjeksiyon Tedavisi Öncesi ve Sonrası Retina, Koroid Kalınlığı Değişimlerinin, Optik Koherens Tomografi Bulgularının ve Vitreomaküler Ara Yüzey Hastalıklarının Karşılaştırılması

Ahmet Demirel, Işıl Kutlutürk Karagöz, Gözde Derin Şengün, Güzide Akçay, Şaban Şimşek
KARTAL LÜTFİ KIRDAR ŞEHİR HASTANESİ, GÖZ HASTALIKLARI KLİNİĞİ, İSTANBUL

GİRİŞ VE AMAÇ: Diyabetik maküla ödemli (DMÖ) naif hastalarda intravitreal enjeksiyon (İVE) öncesi ve sonrası retina, koroid kalınlıklarının, optik koherens tomografi (OKT) bulgularının ve vitreomaküler ara yüzey hastalıklarının değerlendirilmesi ve vizüel prognoza etkisinin araştırılması.

YÖNTEM: DMÖ ile kliniğimize başvuran ve İVE ile tedavi edilen naif hastaların verileri retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaşı, cinsiyeti, lens statüsü, diyabetin evresi, ortalama takip süresi, İVE sayısı, İVE öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), göz içi basıncı (GİB), İVE öncesi ve sonrası santral maküla kalınlığı (SMK), subfoveal koroid kalınlığı (SFK); hiperreflektif nokta, seröz pigment epitel dekolmanı (PED), epiretinal membran (ERM), vitreomaküler adhezyon (VMA), vitreomaküler traksiyon (VMT), psödohol, maküler hol varlığı ve arka hyaloidin durumu kaydedildi. İstatistiksel analiz için JASP 0.18.3 programı kullanıldı.

BULGULAR: Çalışmaya 44 hastanın 73 gözü dahil edildi. Ortalama yaş 60.41 (51-81), takip süresi 16.40±6.97 ay, enjeksiyon sayısı 6.07±2.21 idi. 57 (%78.1) göze sadece intravitreal anti-VEGF; 16 (%21.9) göze hem intravitreal anti-VEGF hem intravitreal steroid uygulanmıştı. İVE öncesi ortalama SFK 338.97±83.20 µm; medyan SMK 426 (259-694) µm idi ve İVE sonrasında her ikisinde anlamlı azalma gözlemlendi (p<0.047, p<0.001). İVE sonrası seröz PED sayısında anlamlı düşüş izlendi (p<0.001). İVE sonrasında arayüz hastalıklarından hiçbirinde anlamlı değişim izlenmedi. İVE sayısı ve tipinin; hiperreflektif nokta, seröz PED, vitreomaküler ara yüzey hastalığı varlığının sonuç EİDGK üzerine anlamlı etkisi izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: İVE sonrasında santral makula, subfoveal koroid kalınlıkları ve seröz PED varlığında anlamlı azalma izlenirken vitreomaküler ara yüzey hastalıkları insidansında anlamlı değişim izlenmedi. Vitreomaküler ara yüzey hastalığı, seröz PED ve hiperreflektif nokta varlığının, İVE tipi ve sayısının sonuç EİDGK üzerine anlamlı etkisi görülmedi.

Anahtar Kelimeler: tedavi naif, diyabetik retinopati, optik koherens tomografi, vitreomaküler ara yüzey, vizüel prognoz

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-23 [Tıbbi Retina]

Hemodiyaliz Alan Non-Diyabetik Hastalarda Sistemik İnflamatuvar Belirteçler ile Retina ve Koroid Yapısal Değişiklikleri Arasındaki İlişki

Nur Demir

Nur Demir

GİRİŞ VE AMAÇ: Hemodiyaliz ve kronik böbrek yetmezliği, sistemik kronik inflamasyona neden olmaktadır. Bu çalışmada, en az bir yıldır hemodiyaliz tedavisi alan non-diyabetik hastalarda inflamatuvar belirteçler ile retina ve koroid yapısındaki değişiklikler arasındaki korelasyonun değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Nefroloji ve oftalmoloji muayeneleri yapılan yirmi non-diyabetik hemodiyaliz hastası çalışmaya dahil edilmiştir. Sistemik interlökin-6 (IL-6), C-reaktif protein (CRP), kompleman 3 (C3) ve nötrofil/lenfosit oranı (NLR) ölçülmüştür. Optik koherens tomografi ile ETDRS grid 1 mm ve 3 mm bölgelerinde retina tabakalarının kalınlıkları ile subfoveal, 1000 µm nazal ve temporal bölgelerde koroid kalınlığı değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler sağlıklı kontrol grubu ile karşılaştırılmıştır ve inflamasyon belirteçleri ile korelasyon analizi yapılmıştır.

BULGULAR: Koroid kalınlıklarında, total retina kalınlığında ve dış pleksiform tabaka (DPT) dışındaki tüm retinal tabakalarda incelme saptanmıştır. Hemodiyaliz grubunda DPT'de ise anlamlı kalınlaşma gözlenmiştir. IL-6 ve CRP düzeyleri, retina pigment epitelini değiştirme ile pozitif korelasyon göstermiştir. NLR ise ganglion hücre tabakası ve DPT ile negatif korelasyon sergilemiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Kronik böbrek yetmezliğinde üremi, hipoksi ve hemodiyaliz membranları, sistemik inflamasyonun başlıca nedenleri arasında yer almaktadır. Bu hasta grubunda NLR'nin OCTA parametreleri ile, CRP'nin ise retina ve koroid kalınlığı ile ilişkili olduğu çalışmada bildirilmiştir. Önceki bir çalışmada non-diyabetik diyaliz hastalarında peripapiller ve total retina kalınlığında incelme rapor edilmiştir. Literatürde, akut inflamasyonda inflamatuvar hücre infiltrasyonu ve vasküler dilatasyona bağlı olarak koroid kalınlığında artış, kronik inflamasyonda ise azalma meydana geldiği gösterilmiştir. Bu çalışma, hemodiyalize bağlı uzun süreli inflamasyonun koroid ve retina dokularındaki incelmede etkili olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Koroid, hemodiyaliz, inflamatuvar belirteçler, interlökin 6, nötrofil/lenfosit oranı, retina

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-24 [Tıbbi Retina]

Diyabetik Maküla Ödemi İçin İntravitreal Bevacizumab'a Erken Dönem Yanıtta Sistemik ve Oküler Biyobelirteçlerin Değerlendirilmesi

Ruken Çinik¹, Müge Toprak¹, Enes Kesim²

¹Kocaeli Şehir Hastanesi, Göz hastalıkları, Kocaeli

²Kocaeli Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, diyabetik maküla ödemi (DMÖ) hastalarında intravitreal bevacizumab (IVB) tedavisine erken dönemde verilen anatomik ve fonksiyonel yanıt ile sistemik inflamatuvar indeks (SII) arasındaki ilişkiyi araştırmak ve bazal optik koherens tomografi (OKT) biyobelirteçlerinin prediktif değerini analiz etmektir.

YÖNTEM: Üç aylık IVB enjeksiyonları ile tedavi edilen 67 DMÖ hastası üzerinde retrospektif bir çalışma yürütüldü. SII'yi hesaplamak için nötrofil, lenfosit ve trombosit sayıları gibi sistemik inflamatuvar belirteçler toplandı. Merkezi maküla kalınlığı (CMT), subretinal sıvı (SRF), hiperreflektif odaklar (HRO) ve elipsoid zon (EZ) bütünlüğü gibi OKT biyobelirteçleri analiz edildi.

BULGULAR: NLR(Nötrofil/Lenfosit): DR şiddeti ($p=0,007$) ve BCVA ($p=0,003$) ile anlamlı ilişkili bulundu. SMK ile ilişki istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p=0,255$). PLR(Trombosit/Lenfosit):Yalnızca BCVA ile anlamlı korelasyon gösterdi ($p=0,015$). SII: BCVA ($p=0,004$), DR şiddeti ($p=0,03$) ve SRS varlığı ($p=0,046$) ile anlamlı ilişkiliydi. SMK ($p=0,175$) ve HRO sayısı ($p=0,182$) ile anlamlı ilişki gözlenmedi. Bu analizler, SII'nin tedavi yanıtını öngörmede en yüksek prediktif güce sahip parametre olduğunu ortaya koydu. DR Şiddetine Göre Yanıt: Hafif-orta nonproliferatif DR (NPDR) grubunda, hem SMK azalması hem de BCVA artışı proliferatif DR (PDR) grubuna kıyasla daha belirgindi. Yüksek SII değerine sahip PDR hastalarının %60'ında anatomik yanıt alınmazken, düşük SII'li NPDR hastalarının %85'inde anlamlı yanıt görüldü. SRS Varlığına Göre Yanıt: Tedavi öncesi SRS pozitif olan hastalarda, SII değeri 500.000'in üzerinde ise sıvı rezorpsiyon oranı %35'te kaldı; SII düşük olanlarda bu oran %78'e ulaştı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: SII, DMÖ'de IVB'ye erken yanıt tahmin etmek için değerli bir sistemik biyobelirteçtir ve OKT biyobelirteçleri tamamlayıcı yapısal bilgi sunar. Sistemik ve OKT parametrelerinin birlikte kullanımı, tedavi sınıflandırmasını iyileştirebilir ve kişiselleştirilmiş tedavi yaklaşımlarına rehberlik edebilir.

Anahtar Kelimeler: Sistemik İnflamatuvar İndeks, Optik Koherens Tomografi, İntravitreal Enjeksiyon, Diyabetik Maküla Ödemi

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-25 [Tıbbi Retina]

Tekrarlayan Afl ibersept ve Ranibizumab Uygulamalarının Diyabetik Retinopati ve Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonunda Göz İçi Basınca Etkisi

Güvenç Toprak¹, Serdal Çelebi², Fatih Ulas²

¹Düzce Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Düzce

²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Bolu

GİRİŞ VE AMAÇ: Yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD) ve diyabetik retinopati (DR), görme kaybının önde gelen nedenleri arasında yer almakta olup, her ikisi de artmış vasküler endotelial büyüme faktörü (VEGF) ile ilişkilidir. Bu çalışmada, 10'dan fazla anti-VEGF enjeksiyonu uygulanmış hastalarda, tekrarlayan enjeksiyonların göz içi basıncı (GİB), vitreus refl üsü ve retinal sinir lifi tabakası (RNFL) kalınlığı üzerindeki etkilerinin başlangıç ve 6. ayda karşılaştırılması amaçlandı.

YÖNTEM: Çalışmaya YBMD veya DR tanısı almış ve intravitreal Afl ibersept veya Ranibizumab enjeksiyonu uygulanmış hastalar dahil edildi. Enjeksiyon öncesi ve sonrası GİB ölçüldü. Ek olarak konjonktival bleb çapı, lens durumu, psödoeksfolyasyon (PEX) ve RNFL kalınlığı değerlendirildi.

BULGULAR: YBMD hastaları, DR hastalarına göre anlamlı olarak daha yaşlıydı ($p < 0.001$). Enjeksiyon sonrası GİB, YBMD grubunda daha düşüktü ($p = 0.023$); bu durumun yaşa bağlı vitreus sıvılaşmasına bağlı artmış vitreus refl üsü ile ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Konjonktival bleb çapı YBMD hastalarında anlamlı olarak daha büyüktü ($p = 0.032$). Afl ibersept ve Ranibizumab grupları arasında GİB açısından anlamlı fark saptanmadı (Şekil 1). RNFL incelenmesi DR hastalarında, özellikle açık açılı glokom eşlik edenlerde daha belirgindi ($p = 0.017$). Enjeksiyon sonrası GİB, psödofaki ve bleb çapı ile ilişkiliydi ($p = 0.011$, $p < 0.001$), ancak enjeksiyon sayısı veya PEX varlığı ile ilişkili bulunmadı ($p = 0.347$, $p = 0.776$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Tekrarlayan intravitreal Afl ibersept veya Ranibizumab enjeksiyonları sonrası YBMD hastalarında, DR hastalarına kıyasla daha düşük post-enjeksiyon GİB ve daha geniş konjonktival bleb çapları gözlenmiştir; bu durum, yaşa bağlı vitreus sıvılaşmasına bağlı artmış vitreus refl üsü ile ilişkili olabilir. Öte yandan, DR hastalarında daha belirgin RNFL incelenmesi saptanmış olup, özellikle glokom eşlik eden olgularda enjeksiyon öncesi basınç kontrolü açısından önleyici tedbirlerin alınması gerektiğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik Retinopati, Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu, Afl ibersept, Ranibizumab, Vitreus Refl üsü, Göz İçi Basıncı

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-26 [Vitreoretinal Cerrahi]

Makula Deliği Cerrahisinde Hava Altında Vitrektomi

Mümin Hocaoglu

İstanbul Retina Enstitüsü

GİRİŞ VE AMAÇ: İdiopatik makula deliği cerrahisinde hava altında 23 gauge pars plana vitrektomi (PPV) ve standart PPV sonuçlarının karşılaştırılması.

YÖNTEM: Bu prospektif, karşılaştırmalı olgu serisinde idiyopatik makula deliği tanısı alan 42 hastanın 42 gözü dahil edildi. Yirmi bir gözde hava altında vitrektomi tekniği uygulanırken, 21 gözde kontrol grubu olarak standart vitrektomi tekniği kullanıldı. Etkin vitrektomi süresi, ameliyat süresi, mikroperimetri (MP1), anatomik ve fonksiyonel sonuçlar değerlendirildi.

BULGULAR: Ortalama etkin vitrektomi zamanı hava altında vitrektomi grubunda, kontrol grubu ile kıyaslandığında anlamlı olarak daha kısa bulundu (7.5 ± 0.3 dakika ve 13.3 ± 0.5 dakika, sırasıyla, $P < 0.001$). Ortalama ameliyat süresi hava altında vitrektomi grubunda kontrol grubu ile kıyaslandığında anlamlı olarak daha kısa bulundu (21.8 ± 2.0 dakika ve 25.9 ± 1.1 dakika, sırasıyla, $P < 0.001$). Mikroperimetri ile yapılan preoperatif ve 3 aylık postoperative retinal duyarlılık değerlendirmesinde iki grup arasında anlamlı fark tespit edilmedi. Anatomik başarı 3. ayda iki grupta da %100 olarak bulundu. Hava altında vitrektomi sırasında görülen komplikasyonlar: retinal temas (%10), ani hipotoni (%10), iki psödo fakik gözün birinde ön kamaraya hava geçişi ve birinde göz içi lensin buğlanması.

TARTIŞMA VE SONUÇ: İdiopatik makula deliği cerrahisinde hava altında vitrektomi uygulaması standart vitrektomi ile kıyaslandığında vitreus görüntülenmesi, etkin vitrektomi süresi ve ameliyat süresi gibi parametrelerde yarar sağladığını görülmüştür. Postoperatif mikroperimetri incelemesinde devamlı hava infüzyonuna bağlı retina ve optik sinir hasarı izlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Hava altında vitrektomi, macula deliği, pars plana vitrectomi

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-27 [Vitreoretinal Cerrahi]

Dirençli Retina Dekolmanında Kurtarıcı Bir Seçenek: PVR-C ve Retinektomiye Rağmen Nüks Eden Olgularda Kısa Süreli Sıvı Perflorokarbon Tamponadı

Ece Özal, Serhat Ermis, Cengiz Gül, Sadık Altan Özal

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada, daha önce inferior retinektomi uygulanmış olmasına rağmen nüks eden komplike proliferatif vitreoretinopati-C (PVR-C) olgularında, kurtarma tedavisi olarak kısa süreli perflorokarbon sıvı (PFCL) tamponadının anatomik ve fonksiyonel sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Kliniğimizde Ocak 2022 – Aralık 2024 tarihleri arasında kısa süreli PFCL tamponadı uygulanıp iki hafta içerisinde 5000 cSt silikon yağı tamponadına geçilerek cerrahi tedavi gerçekleştirilen ve en az 6 ay süreyle takip edilen olguların verileri retrospektif olarak incelendi. Demografik özellikler, anatomik ve fonksiyonel sonuçlar ile postoperatif komplikasyonlar ayrıntılı biçimde değerlendirildi.

BULGULAR: Çalışmaya 21 hastanın 21 gözü dahil edildi. Ortalama yaş $58,8 \pm 9,1$ yıl (39–69) idi. Olguların 4'ü kadın (%19,0), 17'si erkek (%81,0) olup, 13'ü sağ (%61,9), 8'i sol (%38,1) gözden oluşuyordu. Preoperatif ortalama en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) logMAR $1,86 \pm 0,75$ iken, postoperatif son kontrolde logMAR $1,25 \pm 1,07$ 'ye yükseldi ve bu istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p=0,034$). Son takipte 20 gözde (%95,2) retina anatomik olarak yatışık, 1 gözde (%4,8) dekolaydı. Dokuz gözde (%42,9) silikon tamponadı halen mevcutken, 12'sinde (%57,1) silikon çıkarılmıştı. Komplikasyonlar arasında 1 olguda optik atrofi, 2 olguda fibrin reaksiyonu (topikal kortikosteroidlerle kontrol altına alındı) ve 4 olguda kistoid maküla ödemi (subtenon triamsinolon uygulandı) izlendi. Göz içi basıncı artışı, subretinal PFCL kalıntısı veya PFCL toksisitesi saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Kısa süreli PFCL tamponadı sonrası 5000 cSt silikon yağına geçiş, ileri evre ve çoklu cerrahi öyküsü olan komplike PVR-C olgularında yüksek anatomik başarı (%95,2) sağlamıştır. Ancak fonksiyonel iyileşme sınırlı kalmış olup, bunun çok sayıda geçirilmiş cerrahi girişim ve olguların ileri hastalık evresiyle ilişkili olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnferior retinektomi, nüks retina dekolmanı, perflorokarbon sıvı tamponad, proliferatif vitreoretinopati-C, silikon yağı

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-28 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Oftalmolojide Ergonomi Eğitimi: Klinik Pratikte Postüral Risk Faktörlerinin Değerlendirilmesi ve Optimizasyonu

Pelin Kiyat, Hazan Gül Kahraman

İzmir Demokrasi Üniversitesi Tıp Fakültesi Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Oftalmoloji pratiği, uzun süreli statik duruşlar, mikroskop kullanımı ve tekrarlayan üst ekstremité hareketleri nedeniyle kas-iskelet sistemi bozuklukları açısından risk oluşturma potansiyeline sahiptir. Bu çalışma, oftalmologlara yönelik ergonomi eğitiminin biomikroskop muayenesi sırasındaki postüral kalite üzerindeki etkisini objektif araçlarla değerlendirmeyi amaçlamıştır.

YÖNTEM: Çalışmaya üç farklı deneyim düzeyinden toplam 40 oftalmolog dahil edilmiştir (erken dönem asistanlar n=16, orta düzey asistanlar n=12, uzmanlar n=12). Katılımcıların standardize edilmiş ortamda, biomikroskop muayenesi performansları video kaydına alınmıştır. Ergonomik risk analizi için Hızlı Üst Ekstremité Değerlendirmesi (Rapid Upper Limb Assessment, RULA), Hızlı Tüm Vücut Değerlendirmesi (Rapid Entire Body Assessment, REBA) ve Ovako Çalışma Postürü Analiz Sistemi (Ovako Working Posture Analysis System, OWAS) olmak üzere üç araç kullanılmıştır. Ergonomi eğitim modülünün tamamlanmasından bir ay sonrasında tüm değerlendirmeler tekrarlanmıştır.

BULGULAR: Ergonomik eğitimi takiben tüm parametrelerde anlamlı iyileşmeler kaydedilmiştir. RULA skorları düşük-orta risk kategorisinden ihmal edilebilir-düşük risk seviyesine gerilemiştir ($p=0,024$). REBA ölçümlerinde orta risk seviyesinden düşük risk seviyesine iyileşme saptanmıştır ($p=0,016$). OWAS değerlendirmesinde normal postür sergileme oranları eğitim sonrasında neredeyse iki katına çıkmış, kas-iskelet sistemine potansiyel zararlı etkileri olan duruş pozisyonlarında anlamlı azalma gözlenmiştir ($p=0,018$). En belirgin iyileşmeler erken dönem asistanlarda saptanmış, kademeli azalan kazanımlar deneyimli gruplarda tespit edilmiştir ($p<0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Oftalmolojide ergonomi eğitimi, oftalmologların kas-iskelet sistemi yaralanma risklerini anlamlı düzeyde azaltmaktadır. Erken dönem hekimlerde gözlenen anlamlı iyileşme, ergonomik eğitimin oftalmoloji asistanlık müfredatına entegrasyonunun uzun vadeli mesleki sağlık korunması açısından stratejik önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: ergonomi, oftalmoloji, postüral analiz

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-29 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Göz Sağlığında Dijital Rehberler: AI Modellerinin Hasta Bilgilendirmedeki Doğruluk ve Güvenilirlik Karşılaştırması

Hakan Veli SAVAŞ¹, Osman Altay²

¹Karakoçan Devlet Hastanesi, Elazığ

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Yazılım Mühendisliği, Manisa

GİRİŞ VE AMAÇ: Beş oftalmoloji alt dalında hastaların sık sorduğu sorulara verilen yanıtlar üzerinden dört büyük dil modelinin (ChatGPT o3 Mini High, Gemini 2.0 Pro, Claude-Sonnet 3.7 ve Llama 3.1 405B) doğruluk ve güvenilirlik açısından karşılaştırılması.

YÖNTEM: Strabismus ve pediatrik oftalmoloji, oküloplasti, katarakt ve refraktif cerrahi, retina ve kuru göz dallarının her biri için 10'ar adet olmak üzere toplam 50 popüler hasta sorusu oluşturuldu. Sorular dört modele yöneltildi ve elde edilen yanıtlar, model isimleri körlenerek beş göz hastalıkları uzmanı tarafından doğruluk, güncellik, açıklayıcılık ve hasta güvenliği boyutlarında 10'luk Likert ölçeği ile puanlandı. Modeller arası farklar Friedman sıralama testi ve ikili karşılaştırmalar Wilcoxon Signed-Rank testi ile değerlendirildi; destekleyici analizler için tekrarlı ölçümlerde ANOVA raporlandı.

BULGULAR: Modeller arasında anlamlı performans farklılığı saptandı (istatistik = 94.88, $p = 1.95 \times 10^{-20}$). Ortalama sıralamalar: Gemini 2.0 Pro 3.44, ChatGPT o3 Mini High 2.99, Claude-Sonnet 3.7 2.48, Llama 3.1 405B 1.09. Gemini; şaşılık-pediatrik, oküloplasti, katarakt-refraktif ve kuru gözde en yüksek puanları aldı. Retina'da ChatGPT o3 Mini High ile Claude-Sonnet 3.7 benzer ve yüksekti. ChatGPT ile Gemini farkı çoğunlukla anlamsızken, her ikisi de Claude ve özellikle Llama'ya belirgin üstünlük sağladı (çoğu $p < 0.001$). Llama 3.1 405B tüm branşlarda en düşük performansı sergiledi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Büyük dil modelleri, oftalmolojide hasta bilgilendirmesinde yararlı ve tutarlı yanıtlar üretebilmekte; ancak performans model ve alt dala göre değişmektedir. Gemini 2.0 Pro ve ChatGPT o3 Mini High çoğu branşta daha yüksek doğruluk ve güvenilirlik sunarken, Llama 3.1 405B belirgin biçimde geride kalmıştır. Gelecekte multimodal değerlendirmeler ve daha geniş örneklemelerle yapılacak çalışmalar, klinik kullanım potansiyelini daha kapsamlı biçimde ortaya koyacaktır.

Anahtar Kelimeler: ChatGPT, Gemini, Patient Education

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-30 [Uvea-Behçet]

Spondiloartrit Hastalarında Üveit Riskinin Yapay Zeka ile Öngörülmesi: Makine Öğrenme Modellerinin Karşılaştırmalı Analizi

Seher Köksaldı¹, Önay Gerçik², Mustafa Kayabaşı³, Ceren Durmaz Engin⁴, Kezban Armagan², TUNCER ŞAK²

¹Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ağrı

²İzmir Demokrasi Üniversitesi Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Romatoloji Ana Bilim Dalı, İzmir

³Muş Devlet Hastanesi, Muş

⁴İzmir Demokrasi Üniversitesi Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Spondiloartrit (SPA) hastalarında üveit gelişimini öngörmek amacıyla farklı makine öğrenme (ML) modellerinin performanslarının karşılaştırılması ve en belirleyici klinik/laboratuvar parametrelerin belirlenmesi

YÖNTEM: Çalışmaya, 46'sında üveit gelişmiş olan toplam 174 SPA hastasına ait 38 farklı demografik (yaş, cinsiyet, hastalık süresi vb.), klinik (kalça eklem tutulumu, entezit varlığı vb.), laboratuvar (CRP, HLA-B27 vb.) ve radyolojik (sakroiliit düzeyi, kalça eklem tutulum skoru vb.) parametre dahil edildi. Üveit gelişimini öngörmeye bu parametreler ile oluşturulan karar ağacı, destek vektör makineleri (SVM), rastgele orman (RF), lojistik regresyon (LR), gradyan artırmalı ağaç (GB) ve AdaBoost algoritmaları modeller oluşturuldu. Model performansı doğruluk, duyarlılık, özgüllük, ROC-AUC ve 5 katlı çapraz doğrulama ile değerlendirildi. Ayırt ediciliği en yüksek olan 10 parametre, her model için ayrı ayrı hesaplandı.

BULGULAR: Çalışma grubunu, yaş ortalaması 40.9 yıl olan, ortalama hastalık süresi 9.97 yıl olarak hesaplanan 103'ü kadın ve 71'i erkek olmak üzere toplam 174 hasta oluşturdu. Üveit gelişimini öngörmeye en yüksek genel doğruluk (%80) ve özgüllük (%100) RF modeliyle elde edilirken, en yüksek duyarlılık SVM modelinde (%77.8) gözlemlendi. ROC-AUC değeri en yüksek model GB idi (0.748). Özellik önem sıralamalarında, kalça tutulumu radyolojik bulguları (özgül önem skoru: 0.184), yaş (0.126) ve C-reaktif protein (0.094) en belirgin değişkenlerdi. Ayrıca kreatinin, D vitamini, sedimentasyon değeri ve kalsiyum düzeyleri modeller arasında en sık tekrarlayan belirleyiciler oldu (Figür 1).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Farklı ML modelleri, üveit gelişimini öngörmeye etkili sonuçlar sağlamıştır. Özellikle yüksek doğruluk ile RF ve en iyi ROC-AUC değerini sunan GB, bu alandaki potansiyeli öne çıkarmaktadır. Kalça tutulumu ve inflamatuvar göstergelerin belirleyici rolü, bunlara dayalı klinik karar destek sistemleriyle yüksek riskli hastaların erken tanınmasına ve izlemin kişiselleştirilmesine olanak sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Biyobelirteçler, Makine öğrenmesi, Spondiloartrit, Üveit, Yapay zekâ

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-31 [Uvea-Behçet]

Erişkin ve Pediatrik Başlangıçlı Behçet Hastalarında Mikroperimetri ile Fonksiyonel, OCTA ile Vasküler Değişikliklerin Değerlendirilmesi

Figen Bezci Aygün, Ayşe Ceren Özkorkmaz, Ayça Yılmaz, Sibel Kadayıfçılar
Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Hacettepe Üniversitesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada erişkin başlangıçlı ve pediatrik başlangıçlı Behçet hastaları ile sağlıklı kontroller arasında optik koherens tomografi anjiyografi (OCTA) ve mikroperimetri parametrelerinin karşılaştırılması ve oküler tutulumun etkilerinin değerlendirilmesi amaçlandı.

YÖNTEM: Çalışmaya 63 Behçet hastası (37 erişkin başlangıçlı, 26 pediatrik başlangıçlı) ve 48 sağlıklı kontrol dahil edildi. OCTA ile ETDRS gridine göre tanımlanan iç ve dış halka damar yoğunluğu ile tüm alan değerleri ölçüldü. Mikroperimetri ile ortalama eşik, fiksasyon stabilitesi (P1, P2) ve fiksasyon alanı elips ölçümleri değerlendirildi. Oküler ve nonoküler alt grupları ayrıca analiz edildi.

BULGULAR: Erişkin başlangıçlı hastalarda oküler grupta iç, dış ve tüm alan damar yoğunluğu; pediatrik başlangıçlılarda ise dış ve tüm alan değerleri nonoküler gruptan anlamlı düşük bulundu ($p<0,05$). Erişkin başlangıçlı hastalar, kontrol grubuna kıyasla Octa' da dış ve tüm alan damar yoğunluğunda ve mikroperimetri de ortalama eşik değer, P1 ve P2 değerlerinde anlamlı düşüklük ve total süre ile fiksasyon alanı elips ölçümlerinde artış gösterdi ($p<0,05$). Pediatrik başlangıçlılarda ortalama eşik değer kontrollerden düşük, total süre ise yüksek bulundu ($p<0,05$). Oküler tutulum olmayan hastalarda bile ortalama eşik, total süre ve fiksasyon alanı elips ölçümleri kontrol grubundan anlamlı farklıydı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Behçet hastalığında, oküler tutulum olmasa dahi fonksiyonel olarak mikroperimetri değerlerinde değişiklikler gözlenebilir ve bunu vasküler yapılarıdaki değişiklikler takip edebilir. OCTA ve mikroperimetri, hastalık takibinde değerli araçlardır.

Anahtar Kelimeler: Behçet, OCTA, mikroperimetri, vasküler, fonksiyonel

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-32 [Uvea-Behçet]

Birdshot Koryoretinopati Hastaların Demografik, Klinik, Tanı ve Tedavi Özellikleri

Leyla Bahar¹, Sevcan Balcı¹, Nihan Aksu-Ceylan¹, Merih Oray², Ilknur Tugal-Tutkun³

¹İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Etiler Dünyagöz Hastanesi, Göz Hastalıkları, Etiler, İstanbul

³Göz Nurunu Koruma Vakfı Bayrampaşa Göz Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: HLA-A29 pozitif Birdshot Koryoretinopati (BKR)'li hastaların demografik, klinik, görüntüleme ve tedavi özelliklerini değerlendirmek.

YÖNTEM: Uvea Departmanı'nda tanı alan BKR'li hastaların dosyaları retrospektif olarak taranarak, demografik özellikleri, görme keskinliği değişimleri, klinik özellikleri, görüntüleme sonuçları, üveit ile ilişkili komplikasyonları ve tedavileri değerlendirildi.

BULGULAR: Sekiz hastanın ortalama başvuru yaşı $49,37 \pm 13,77$ (22-68) yıl idi. Hastaların 5'i kadın (%62.5), 3'ü (%37.5) ise erkekti. Bir hasta tanı aldıktan sonra tedavilerine dış merkezde devam etti. Kalan 7 hastanın ortalama takip süresi $57,42 \pm 33,58$ (6-96) aydı. Yedi hastanın 14 gözü değerlendirildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EDGK) ortalaması tanı anında $0,72 \pm 0,29$ iken son vizitte, $0,76 \pm 0,30$ idi. İlk muayene $13,77 \pm 17,43$ foton/ms olan ortalama flare değeri, son muayenede $16,13 \pm 17,12$ foton/ms olarak saptandı. Fundus muayenelerinde BKR ile uyumlu lezyonlar saptanan olguların ortalama başvuru optik koherens tomografi (OKT) santral makular kalınlık ortalaması $341,57 \pm 185 \mu\text{m}$, iken son muayenelerinde $277,14 \pm 98,9 \mu\text{m}$ idi. EDI-OKT ile ölçülen subfoveal koroid kalınlığının $306,92 \pm 107 \mu\text{m}$ 'dan son vizit muayenelerinde ortalama $270,07 \pm 71,10 \mu\text{m}$ 'ye düştüğü görüldü. Fundus floresein anjiyografilerinde, optik diskte boyanma ve retinada kapiller/vasküler kaçaklar tespit edildi. İndosiyanin yeşili anjiyografilerinde erken-orta fazda hipofloresan odakların geç fazda izofloresan olduğu saptandı. 5 hasta ortalama $43,20 \pm 36,59$ (24-108) ay sonra dış merkezlerde farklı üveit sebepleri ve maküla dejenerasyonu nedeni ile takip altında iken kliniğimizde BKR tanısı alabildi. Yedi hasta Anti TNF (ADA/IFX) ve konvansiyonel immünsupresif tedavisi altında takip edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu vaka serimizde dikkat çekici olan hastaların uzun zaman farklı tanımlarla takip ve tedavi altında olması ve BKR tanımlarını geç alabilmiş olmalarıdır. Ülkemizde nadir karşılaşılmamasına rağmen ayırıcı tanıda erken düşünülmesi, doğru tedavi ile BKR'nin stabil seyrinin sağlanması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Birdshot KR, Koryoretinopati, Biyolojik Ajan, Üvea,

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-33 [Uvea-Behçet]

Candida Koryoretiniti: Klinik Özellikler, Tedavi Yaklaşımları ve Görsel Sonuçlar

Şerife Çiloğlu Hayat, Yusuf Cem Yılmaz, Elif Kedek Bilmez, Sadık Altan Özal
Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Candida koryoretiniti (CKR) tanısı alan hastaların klinik özelliklerini,medikal ve cerrahi tedavi gereksinimlerini değerlendirmek ve görsel sonuçları analiz etmek amaçlanmıştır.

YÖNTEM: CKR tanısı ile takip edilen hastaların dosyaları incelendi.Hastaların başlangıç ve son en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri(EİDGK),biyomikroskopik ve fundus muayene bulguları,OCT ve fundus fotoğrafları değerlendirildi.Göz bulgusu gelişmeden önce sistemik kültürlerinde Candida üremesi saptanmamış olan olgularda,23G PPV ile vitre örnekleri alındı,tüm gözlerle intravitreal vorikonazol uygulandı.Sistemik tedavileri enfeksiyon hastalıkları hekimince belirlendi.

BULGULAR: Sekiz hastanın on gözü değerlendirildi.Ortalama yaş 58.8 olup,hastaların beşi erkekti.Altı hastada tek taraflı tutulum,yedi hastada ağrısız görme kaybı mevcuttu.Başlangıç EİDGK 1.5LogMAR olup,0.9LogMAR'a iyileşti($p=0.108$).Tüm gözlerde değişen derecelerde vitritis olup,hipopiyon saptanmadı.Sekiz göze tek,iki göze iki doz intravitreal vorikonazol uygulandı.Üç göze ERM/taut arka hyaloid nedeni PPV uygulandı.PPV yapılan hastaların,yapılmayanlara göre daha geç tarafımıza başvurduğu[60 vs 10 gün; $p=0.017$] ve takip sürelerinin daha uzun olduğu görüldü[40 vs 3 ay; $p=0.017$].Final EİDGK PPV yapılan ve yapılmayanlar arasında farklı değildi($p=0.833$).Sistemik risk faktörleri arasında DM(%87.5),malignite(%37.5),kronik böbrek yetmezliği(%25) ve santral venöz kateter kullanımı(%25) yer almaktaydı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: CKR,sinsi/geç ortaya çıkan görsel semptomlarla ve lezyonun üzerinde yoğun vitritis ile seyredebilir.Vitreus kültürleri sıklıkla negatif olmakla birlikte,sistemik risk faktörleriyle desteklenen klinik şüphe tanıda kritik öneme sahiptir.İntravitreal ve sistemik tedavinin zamanında başlanması görsel prognozun korunmasına katkı sağlayabilir.Gecikmiş başvuru PPV ihtiyacıyla ilişkili görünmekte olup,serimizdeki kısa süreli takibe sahip hastaların ilerleyen dönemde cerrahi gereksinimi gösterip göstermeyeceği bilinmemektedir,bu nedenle ileri gözlem gereklidir.

Anahtar Kelimeler: candida, koryoretinit, endoftalmi, PPV

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-35 [Uvea-Behçet]

Non-Enfeksiyöz Üveitte Adalimumab Tedavisi Altında Tüberküloz Reaktivasyonu: Gerçek Yaşam Verileri

Berru Yargı Özkoçak, Öykü Okur, Burcu Kemer Atik, Çiğdem Altan
İstanbul Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ: Non-enfeksiyöz üveit(NEÜ) nedeniyle adalimumab(ADA) kullanan hastalarda tüberküloz(TB) profillerini değerlendirmek ve TB reaktivasyonu açısından olası risk faktörlerini belirlemek

YÖNTEM: Tek merkezli, retrospektif çalışmada 2016–2025 arasında NEÜ nedeniyle ADA kullanan hastaların tıbbi kayıtları incelendi. Demografi(yaş, cinsiyet), NEÜ alt tanısı, tüberkülin cilt testi (PPD) ve İnterferon gama salınım testi(Quantiferon) sonuçları, isoniazid(INH) profilaksisi, ADA kullanım süresi, ADA'ya bağlı yan etkiler, güncel kullanım durumu, bırakma nedenleri ve takip süresi kaydedildi. TB tanısı alan olgular potansiyel risk faktörleri açısından ayrıca değerlendirildi.

BULGULAR: Toplam 218 hasta değerlendirildi (yaş $36,9 \pm 15,5$; 4–78; %59,2'si erkek). Üveit inflamasyon paterni hastaların %43,5'inde granümatöz idi. PPD 165 hastada uygulanmıştı (ortalama $7,9 \pm 7,4$ mm; 0–28; 0 mm oranı %39,4); Quantiferon sonucu 82 hastada mevcuttu ve %24,4'ü pozitif idi. INH profilaksisi oranı %45,4'tü. ADA kullanım süresi $27,6 \pm 18,9$ ay (6–115), takip süresi $55,5 \pm 37,4$ ay (6–186) idi; izlem sonunda 32 hasta (%14,7) tedaviyi bıraktı, 15 hastada (%6,9) haftalık pozolojiye geçildi. Yan etki oranı %9,6 olup, TB reaktivasyonu 6/218 (%2,8) idi. Takip süresince PPD artışı %8,7, Quantiferon pozitifleşmesi %0,5 ve TB şüphesi %0,9 idi. TB tanılıların 5/6'sı erkek; tanılar: sarkoidoz(n=2), koroidit(n=2), VKH(n=1), idiyopatik posterior(n=1); anatomide panuveit(n=4) ve tümü granümatöz üveit idi. Dört olguda INH'ye rağmen reaktivasyon gelişti. Reaktivasyon 8–43. ayda saptandı; tutulum çoğunlukla plevral (4/6), ayrıca lenfadenit(1), pulmoner(1) idi. Tümünde ADA kesildi, 4'lü ATT başlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Gerçek yaşamda ADA altında TB reaktivasyonu %2,8; erkek cinsiyet ve granümatöz fenotip öne çıkıyor. INH yaygın olsa da reaktivasyonu tam önlemiyor. Reaktivasyonun 8–43. ay arasında görülmesi uzun süreli izlemi gerektiriyor. TB endemik bölgelerde ADA öncesi kapsamlı tarama, tedavi boyunca periyodik yeniden tarama, profilaksi uyumunun doğrulanması ve multidisipliner takip önerilir.

Anahtar Kelimeler: Adalimumab; İsoniazid, Non-enfeksiyöz üveit, Tüberküloz.

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-36 [Uvea-Behçet]

Üveit ve Oküler Behçet Hastalığı Sorularında Gelişmiş Dil Modellerinin Performansı: ChatGPT 5, DeepSeek v3 ve Grok 4

Ali Hakim Reyhan, Çağrı Muta, Mehmet Eryavuz

Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, üveit ve Behçet hastalığına yönelik çoktan seçmeli sorularda ChatGPT 5, DeepSeek ve Grok 4'ün doğruluk performansını karşılaştırmaktır.

YÖNTEM: Review of Ophthalmology kaynaklarından derlenen 193 çoktan seçmeli soru, 7–15 Ağustos 2025 arasında üç büyük dil modeli (ChatGPT 5, DeepSeek v3, Grok 4) ile ayrı ayrı yanıtlatıldı. Sorular, iki oftalmoloji uzmanının ortak kararıyla Anterior, Intermediate, Posterior Üveit, Üveit ile ilişkili Multidisipliner Konular ve Oküler Behçet alt gruplarına; ayrıca içerik kategorileri ve zorluk düzeylerine göre sınıflandırıldı. Her model için doğru/yanlış yanıtlar kaydedildi ve doğruluk oranı (%) hesaplandı.

BULGULAR: Grok 4 en yüksek genel doğruluğa ulaştı (%95.3) ve Anterior ile Posterior Üveitte tam doğruluk sağladı. ChatGPT 5 genel doğrulukta ikinciydi (%88.1) ve Intermediate Üveitte 100% doğruluk verdi; DeepSeek v3 en düşük doğruluğu gösterdi (%83.9) ve Multidisipliner Konularda en düşük alt grup performansına sahipti (%79.4) (tablo 1). Soru dağılımı, posterior üveitte klinik bulguların %43.7; multidisipliner konularda patofizyolojinin %58.7; oküler Behçet'te ise patofizyolojinin %47.8 öne çıktığını göstermiştir (tablo 2). Sorularının zorluk dağılımı genel olarak orta düzeyde yoğunlaşmış olup, kategorilerde orta zorluk oranı %52–%67 aralığındadır (tablo 3). Tüm alt başlıklarda en yüksek doğruluk Grok-4'te (%93–100), onu ChatGPT-5'in izlediği ve DeepSeek'in daha düşük kaldığı görülmüş; görüntüleme ile komplikasyon/prognozda tüm modeller %100'e yakın, klinik bulgular ve tanıda Grok-4 belirgin üstün performans sergilemiştir (tablo 4). Tüm zorluk düzeylerinde en yüksek doğruluk Grok-4'te (%95–96), ardından ChatGPT-5'te ve DeepSeek'te gözlendi (tablo 5).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Soruların orta zorlukta ve posterior üveit ile multidisipliner/oküler Behçet başlıklarında belirgin yoğunlaşmasına karşın tüm alt başlık ve zorluk düzeylerinde Grok-4 en yüksek performansı gösterirken ChatGPT-5 ikinci, DeepSeek v3 ise en düşük performansı sergilemiştir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, Grok-4, ChatGPT-5, DeepSeek v3, Üveit, Oküler Behçet

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-37 [Uvea-Behçet]

Üçüncü Basamak Merkeze Başvuran Enfeksiyöz Üveit Takipli Olgularının Demografik Ve Klinik Özelliklerinin Değerlendirilmesi ve Ulusal Verilerle Karşılaştırılması

Ayşe Merve Ekincikli¹, Muhammed Talha Yürümez¹, Sevcan Yıldız Balci², ECE TURAN-VURAL¹, Kürşad Nuri BAYDILI³

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haydarpaşa Numune Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

³Sağlık Bilimleri Üniversitesi Biyoistatistik Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Üçüncü basamak bir merkeze başvuran enfeksiyöz üveitli hastaların demografik ve klinik özelliklerini değerlendirmek ve etiyolojik dağılımı ulusal verilerle karşılaştırmak.

YÖNTEM: 2015–2025 yılları arasında enfeksiyöz üveit tanısı alan ve verilerine ulaşılan 117 hasta retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik verileri, etiyolojik sınıflaması ve komplikasyonları değerlendirildi. İstatistiksel analiz IBM SPSS 25 programı ile yapıldı. Kategorik değişkenler frekans ve yüzde ile sunuldu; gruplar arası karşılaştırmalarda ki-kare testi kullanıldı. $p < 0,05$ anlamlı kabul edildi.

BULGULAR: Hastaların ortalama yaşı $47,9 \pm 18,1$ yıl (5–79) olup, %49,6'sı erkekti. En sık etiyolojiler herpetik anterior üveit (HAÜ) (%51,3) ve oküler toksoplazmosis (OT) (%26,5) olarak izlendi. Anatomik lokalizasyonda anterior üveit (%48,7) ilk sırada, posterior (%29,1), panüveit (%15,4) ve intermediate üveit (%6,8) takip etti. Keratik presipitatların %68,8'i granüloamatöz tipteydi. Başvuru anında hastaların %83,8'inde tanı mevcut değildi. En sık komplikasyonlar glokom (%29,1), posterior sineşi (%24,8) ve katarakt (%10,3) idi. Tüberküloz olgularında bilateral tutulum daha sık izlendi ($p=0,001$). HAÜ sekonder glokom (%51,7; $p < 0,001$), OT'de maküler skar (%74,2; $p < 0,001$), tüberkülozda retinal pigment epitel atrofi (%57,1; $p=0,002$) ve ARN-edinsel immün yetmezliği ilişkili olgularda kistoid maküla ödemi (%66,7; $p=0,003$) anlamlı olarak daha sık görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Literatürde toksoplazmosisin daha sık bildirildiği serilerin aksine, bu çalışmada HAÜ en yaygın etiyoloji olarak saptandı. Bu durum coğrafik farklılıklar ve üçüncü basamak merkeze yönlendirilmiş hasta profili ile ilişkili olabilir. Komplikasyon dağılımı da literatürden farklılık göstermekte olup, serimizde en sık komplikasyon glokom olarak bulunmuştur. Bu bulgular, enfeksiyöz üveitli hastaların yönetiminde bölgesel epidemiyolojik verilerin dikkate alınmasının önemini vurgulamakta ve klinik takip-stratejilerinin şekillendirilmesine katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Enfeksiyöz üveit, Herpetik anterior üveit, Oküler toksoplazmosis, Tüberküloz

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-38 [Uvea-Behçet]

Sitomegalovirüs (CMV) Ön Üveitinde Rekürrens Profili

Gözdenur Erbaş, Berru Yargı Özkoçak, Ayşe Çiğdem Altan, Burcu Kemer Atık, Berna Başarır
İstanbul Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Sitomegalovirüs(CMV) ön üveiti tanılı hastalarda demografik, klinik ve tedavi özellikleri ile rekürrens paternleri arasındaki ilişkiyi incelemek

YÖNTEM: Tek merkezli, retrospektif kohortta CMV önüveiti tanılı ve en az 6 ay takibi olan hastalar incelendi. Demografik veriler, başvuru muayene bulguları, ön kamara örneklemesi/PCR sonucu, tedavi paternleri, rekürrens sayısı, maksimum remisyon süresi ve komplikasyonlar kaydedildi. Rekürrens sayısı, ilk rekürrense kadar geçen süre, görme keskinliği(GK) değişimi ve glokom cerrahisi ihtiyacı değerlendirildi.

BULGULAR: Çalışmaya 72 hasta/göz dahil edildi (Medyan yaş: 41, %69 erkek). Medyan takip süresi 26 ay, başvuru GİB'i 38 mmHg ve GK 0,80 (Snellen) di. Ön kamara örneklemesi yapılan 39 hastanın %37,1'inde CMV PCR-pozitif. Hastaların %84,7'sinde rekürrens görüldü (medyan 2(0-5)). Rekürrens sayısı yaş arttıkça azalırken ($p \approx 0,034$); maksimum remisyon süresi yaşla pozitif ilişkiliydi ($p \approx 0,006$). En sık komplikasyon glokom (%56,7) ve katarakt (%26,7). Rekürrens gelişen hastalarda komplikasyon ve glokom cerrahisi sıklığı daha fazlaydı ($p=0,004$, $p=0,007$). Başvuru/takipte oral valgansiklovir (Valcyte®) kullanan 16 hastada komplikasyon ($p<0,001$) ve cerrahi ($p<0,001$) sıklığı artmıştı, %75'ine glokom cerrahisi gerekti. Takipte GK'de, tüm kohortta istatistiksel olarak anlamlı artış görüldü ($p=0,0012$), ancak rekürrens izlenen hastalarda iyileşme sınırlıydı. Hastaların tedavi profili incelendiğinde, rekürrens gelişen hastalarda ilk rekürrenste hastaların yaklaşık yarısı ≤ 2 /gün topikal gansiklovir (Virgan®) kullanmaktayken (%46,8), ilerleyen rekürrenslerde giderek artan oranda yüksek dozlara geçilmişti. 5. rekürrens geçiren 8 hastanın 7'sinde 5x1/gün sıklığına rağmen nüks gelişmişti.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Topikal tedavi tek başına uzun dönem nüks kontrolünde yetersiz olabilir. Gençler rekürrens açısından daha riskli görüldüğünden daha sık izlem ve tedavi optimizasyonu düşünülebilir. CMV ön üveitinde tedavi ile görme prognozu iyi olsa da rekürrens ile komplikasyon ve glokom cerrahisi ihtiyacı artmakta, GK kazanımı azalmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Oral valgansiklovir, Rekürrens, Sitomegalovirüs ön üveiti, Topikal gansiklovir

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-39 [Uvea-Behçet]

Bilateral Akut İris Depigmentasyonu (BADİ) ve Bilateral Akut İris Transillüminasyonu (BAİT) Olgularımızda Klinik Bulgular ve Takip Sonuçları

Selim Ayata¹, Ali Safa Balcı², Berru Yargı Özkoçak¹, Burcu Kemer Atık¹, Berna Başarır³, Çiğdem Altan¹

¹SBÜ Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

²SBÜ Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

³Göz Nurunu Koruma Vakfı Bayrampaşa Göz Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, BADİ ve BAİT hastalarımızın klinik özelliklerini ve takip sonuçlarını bildirmektir.

YÖNTEM: Yetmiş sekiz hastanın 156 gözüne ait veriler retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalara ait demografik özellikler, olası etiyolojik faktörler, antibiyotik kullanım öyküsü, başlangıç semptomları, semptomların ortaya çıkışı ile başvuru arasındaki süre, oftalmolojik bulgular ve uygulanan cerrahi girişimler kaydedildi.

BULGULAR: Çalışmaya 28 BAİT hastasının 56 gözü ve 25 BADİ hastasının 50 gözü dahil edildi. Hastaların ortalama yaşı $45,4 \pm 12,0$ yıl olup, 38'i kadın, 15'i erkekti. Ortalama takip süresi $26,6 \pm 34,7$ aydı. Hastaların 27'sinde üst solunum yolu, 15'inde COVID-19, beşinde alt solunum yolu enfeksiyonu öyküsü mevcuttu. Altı hasta farklı nedenlerle profilaktik antibiyotik kullanmıştı. Toplam 40 hastada antibiyotik öyküsü saptandı; bunların 27'si florokinolon grubu, dördü amoksisilin-klavulanat, ikisi sefalosporin grubu, biri makrolid grubu antibiyotik kullanmıştı, altı hasta ise kullandığı antibiyotiğin adını bilmiyordu. Semptomların başlangıcı ile başvuru arasındaki ortalama süre $16,8 \pm 36,7$ gündü (0-180). En sık semptomlar ağrı (32 hasta), görmede bulanıklık (28 hasta) ve kızarıklık (27 hasta). Takip süresince kaydedilen en yüksek göz içi basıncı (GİB) BAİT grubunda $27,9 \pm 12,1$ mmHg, BADİ grubunda ise $19,7 \pm 8,0$ mmHg olarak bulundu ($p < 0,001$). BAİT hastalarının 14'ü (%50), BADİ hastalarının ikisi (%8) son vizitte antiglokomatöz ilaç kullanıyordu. Dirençli GİB yüksekliği nedeniyle sekiz BAİT hastasının 11 gözüne (%19,6) ve bir BADİ hastasının bir gözüne trabekülektomi uygulandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: BADİ ve BAİT, nadir görülmelerine rağmen ciddi klinik sonuçlar doğurabilen sendromlardır. Etiyopatogenezleri tam olarak aydınlatılamamış olmakla birlikte, özellikle viral enfeksiyonlar ile florokinolon grubu antibiyotiklerle olası ilişki dikkat çekmektedir. Özellikle BAİT olgularında artmış GİB ve glokom cerrahisi gereksinimi sıklığı nedeniyle erken tanı ve yakın takip kritik önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Antibiyotik, BADİ, BAİT, COVID, kinolon, ÜSVE

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-40 [Uvea-Behçet]

Non Enfeksiyöz Üveit Olgularında Granülomatöz Seyir Gösteren Hastaların Etiyolojik Dağılımı Ve İlişkili Komplikasyon Sıklıkları

Muhammed Talha Yürümez¹, Ayşe Merve Ekincikli¹, Sevcan Yıldız Balci², ECE TURAN-VURAL¹, Kürşad Nuri BAYDILI³

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haydarpaşa Numune Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

³Sağlık Bilimleri Üniversitesi Biyoistatistik Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada 3. basamak bir merkeze başvuran non-enfeksiyöz üveit olgularında granülomatöz seyir gösteren hastaların etiyolojik dağılımı ve ilişkili komplikasyon sıklıklarının belirlenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: 2015–2025 yılları arasında merkezimizde takip edilen toplam 1600 üveit hastasının verileri retrospektif olarak tarandı. Bunlar arasından granülomatöz non-enfeksiyöz üveit tanısı ile takip edilen 52 hasta kriterlere uygun bulunarak çalışmaya dahil edildi. Hastalar etiyolojik açıdan sınıflandırıldı ve komplikasyonları değerlendirildi. İstatistiksel analizler IBM SPSS 25 programı kullanılarak yapıldı. Kategorik değişkenler frekans ve yüzde ile sunuldu; gruplar arası karşılaştırmalarda ki-kare testi uygulandı. $p < 0,05$ anlamlı kabul edildi.

BULGULAR: Hastaların yaş ortalamaları $46,16 \pm 14,8$ yıl (16-78) olup %69,2'si kadındı. Hastalar en sık sarkoidoz (%50) tanısı almış olup, sonrasında idiyoPATİK (%17,3) ve Fuchs heterokromik iridosikliti (%15,4) olarak görüldü. VKH %3,8, multipl skleroz ilişkili üveit %3,8, diğer nadir etiyolojiler %1,9'ar oranında (MFK, MFK-panüveit, SLE, TINU ve sempatik oftalmi) daha az sıklıkla görüldü. Komplikasyonlar incelendiğinde; glokom %32,7 oranında gelişmiş olup en sık sarkoidoz olgularında gözlenmiştir. Katarakt %30,8 oranında kaydedilmiş ve özellikle Fuchs olgularında daha belirgin bulunmuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda granülomatöz non-enfeksiyöz üveitler en sık sarkoidoza bağlı olarak izlenmiş olup, komplikasyonların etiyolojiye göre farklılık gösterdiği görülmüştür. Sarkoidoz olgularında glokom gelişme riski, Fuchs sendromunda ise katarakt gelişme riski literatürde bildirildiği şekilde yüksek bulunmuştur. Ayrıca kadın predominansı ile genç-orta yaş başlangıç özellikleri literatürle uyumlu olarak dikkati çekmiştir. Bulgularımız, bu hasta grubunda komplikasyonların etiyolojiye özgü değişkenlik gösterebildiğini ortaya koymakta ve özellikle riskli alt gruplarda düzenli takip ve yakın izlem gerekliliğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Granülomatöz üveit, Non-enfeksiyöz üveit, Sarkoidoz, Fuchs heterokromik iridosiklit

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-41 [Uvea-Behçet]

ChatGPT-5 ile İlk Analiz: Üveit Sorularında Yanıtların Doğruluğu ve Okunabilirliği

Büşra Turan, Ali Safa Balcı, İnayet Andı, Aysu Karataş Arsan

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: ChatGPT-5, 7 Ağustos 2025'te yayımlanan en güncel büyük dil modelidir. Bu çalışmada, modelin üveit ile ilgili çoktan seçmeli sorulara verdiği yanıtların doğruluk ve okunabilirlik düzeylerini değerlendirmeyi amaçladık.

YÖNTEM: Amerikan Oftalmoloji Akademisi (AAO) tarafından hazırlanmış, tek doğru cevabı bulunan ve görüntü analizi gerektirmeyen 100 çoktan seçmeli soru, 9 Ağustos 2025'te ChatGPT-5'e yöneltildi, yanıtlar kaydedildi. Yanıtların okunabilirliği Readable programı ile değerlendirildi. Sorular, "Tanı" ve "Tedavi-Takip" olmak üzere iki gruba ayrılacak analiz edildi.

BULGULAR: Soruların 66'sı Tanı, 34'ü Tedavi-Takip ile ilişkiliydi. ChatGPT-5 toplam 92 soruya doğru yanıt verdi. Yanlış yanıtların altısı Tanı ile ilişkili, ikisi ise Tedavi-Takip ile ilişkiliydi. İki grup arasında doğruluk açısından anlamlı bir fark yoktu ($p=0,713$). Yanıtların kelime sayısı iki grup için de benzerdi ($p=0,295$). Tüm okunabilirlik indekslerine göre Tedavi-Takip sorularının okunabilirliği Tanı sorularına göre daha düşüktü. İki grup arasında Flesch-Kincaid Grade Level (FKGL) ve Simple Measure of Gobbledygook (SMOG) okunabilirlik indeksleri arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlıyken (sırasıyla, $p=0,023$ ve $p=0,020$), Flesch Reading Ease (FRE) okunabilirlik indeksi için bu fark anlamlı değildi ($p=0,112$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: ChatGPT-5, üveit ile ilgili çoktan seçmeli sorulara yüksek doğruluk oranıyla yanıt vermiştir. Doğruluk açısından Tanı ve Tedavi-Takip soruları arasında anlamlı bir fark bulunmazken, okunabilirlik analizinde Tedavi-Takip sorularının daha düşük anlaşılabilirlik düzeyine sahip olduğu görülmüştür. Çalışmamız, ChatGPT-5 ile yapılan ilk değerlendirme olup, modelin tıbbi sorulara doğru yanıt verme kapasitesinin yüksek olduğunu, ancak yanıtların okunabilirliğinin içerik türüne göre farklılık gösterebildiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: ChatGPT-5, Takip, Tanı, Tedavi, Üveit

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-42 [Uvea-Behçet]

İleri Evre Akut Retinal Nekroz Olgularında Klinik Özellikler ve Görsel Sonuçlar

Yusuf Cem Yılmaz, Şerife Çiloğlu Hayat, Muhammed Tarık Dincer, Sadık Altan Özal
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ: Akut retinal nekroz (ARN), hızlı ilerleyen ve sıklıkla retina dekolmanına (RD) yol açarak kalıcı görme kaybına neden olabilen ciddi bir retinitir. Bu çalışmada, ileri evre ARN tanısı alan hastaların klinik özellikleri, laboratuvar bulguları, uygulanan tedaviler ve görsel prognozları değerlendirildi.

YÖNTEM: 2020–2025 yılları arasında, başvuru anında ileri evre ARN tanısı koyulan ve en az 3 ay takip edilen hastalar retrospektif olarak incelendi. Demografik veriler, klinik bulgular, ön kamara parasentezine ait PCR sonuçları, uygulanan medikal ve cerrahi tedaviler ile görme keskinliği verileri analiz edildi.

BULGULAR: Çalışmaya 11 hastanın 16 gözü (8 erkek, 3 kadın; ortalama yaş: $40,3 \pm 15,6$ yıl; 1 pediatrik olgu) dahil edildi. Beş hastada bilateral tutulum mevcuttu. On beş gözde keratik presipitat, 12 gözde ön kamara hücresi ve tüm gözlerde yoğun vitritis izlendi. Başvuru anında 9 hastanın 10 gözünde RD mevcutken, bir gözde iki gün sonra RD gelişti. Toplam 11 göze pars plana vitrektomi uygulanırken, 7 göze ek olarak intravitreal antiviral tedavi verildi. 9 hastaya profilaktik lazer yapıldı. Lazer yapılan 3 gözde tutulum olmasına rağmen RD izlenmedi. PCR ile 4 gözde HSV-1, 5 gözde VZV saptandı. Başlangıç ortalama en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) $1,60 \pm 0,98$ LogMAR iken, son kontrolde $1,20 \pm 0,90$ LogMAR'a iyileşti. Son muayenede 9 gözde optik disk solukluğu izlendi. Final EİDGK unilateral olgularda anlamlı derecede daha düşüktü (2,3 vs. 0,5 LogMAR; $p = 0,007$). Başlangıçta RD varlığı, hem başlangıç hem de final EİDGK üzerinde anlamlı etki gösterdi ($p = 0,007$ ve $p = 0,002$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: İleri evre ARN olgularında görsel prognoz, hastalığın şiddetli ve komplikasyonlara yatkın doğası nedeniyle değişkenlik göstermektedir. Başvuru anında retina dekolmanının varlığı, görsel sonucu belirleyen en önemli faktör olarak öne çıkmıştır. RD gelişimi riski bulunan olgularda profilaktik lazer uygulamaları koruyucu olabilir.

Anahtar Kelimeler: Akut Retinal Nekroz, Retina Dekolmanı, Viral Retinit, Pars Plana Vitrektomi

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

SS-43 [Uvea-Behçet]

Pedriatrik Popölasyonda Vogt-Koyanagi-Harada Hastalığı: Klinik Özellikler ve Uzun Dönem Sonuçları

Kübra Özdemir Yalçınsoy¹, Merve İnanç Tekin¹, Pınar Çakar Özdağ²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

²Üvea Akademi Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada pediatrik Vogt-Koyanagi-Harada (VKH) hastalarının klinik özellikleri, tedavi yaklaşımları ve uzun dönem görme sonuçlarını değerlendirilmesi amaçlandı.

YÖNTEM: 16 yaş ve altındaki VKH tanılı hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik özellikleri, klinik bulguları, oküler komplikasyonları ve rekürrens oranları değerlendirildi.

BULGULAR: Çalışmaya 22 hasta (44 göz) dahil edildi; 12'si erkek (%54), 10'u kız (%46). Başvuru yaşı ortalama $11,8 \pm 3,5$ yıl (4–16) ve ortalama takip süresi $33,4 \pm 27,0$ ay (6–108) idi. Başvuruda 16 hasta (%73) kronik rekürren evrede, 6 hasta (%27) ise akut üveitik evredeydi. En sık oküler bulgular ön üveit (%82), Dalen-Fuchs nodülleri (%73), günbatımı kızılı fundus (%64) ve keratik presipitatlar (%55) idi. On dört hastada (%64) bir veya daha fazla oküler komplikasyon vardı; en sık posterior sineşi ve katarakt görüldü. Tüm hastalara sistemik kortikosteroid ve immünmodülatör tedavi uygulandı; 19 hastada (%86) biyolojik ajan (anti-TNF α) eklendi. Takiplerde 13 hastada (%59) rekürrens gözlemlendi. Başvuru sırasında median en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) 2.0 logMAR (1–2.1), son muayenede 0.05 logMAR (0–2.1) olarak ölçüldü ve anlamlı iyileşme gösterdi ($p = 0.005$). Başlangıçta kronik rekürren ve akut evredeki hastaların median EİDGK değerleri benzerken ($p = 0.192$), son muayenede akut evredeki hastalarda anlamlı olarak daha iyi görme keskinliği bulundu ($p = 0.026$). Kronik rekürren evredeki komplikasyon ve rekürrens oranı, başlangıçta akut hastalığı olanlara göre anlamlı olarak daha yüksekti ($p < 0.01$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: VKH pediatrik popölasyonda görmeyi tehdit eden ciddi bir hastalıktır. Çocuklarda hastalık genellikle geç tanı almakta ve sıklıkla kronik rekürren evrede tespit edilmektedir. Kronik rekürren evre, komplikasyon ve rekürrens riskini artırmakta ve tedaviye rağmen uzun dönemde görme prognozunu olumsuz etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Vogt Koyanagi Harada hastalığı, pediatrik üveit, panüveit, tedavi, komplikasyon

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakir Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

POSTER BİLDİRİLER

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği

Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-01 [Glokom]

Plato İris Sendromu

Yasemin Malkoç Ün, Okşan Alpoğan, Hatice Tekcan
Haydarpaşa Numune EAH, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Retrospektif olarak gonyoskopide plato iris sendromu saptanan primer kapalı açılı glokomlu gözlerde uygulanan lazer periferik iridotomi(LPİ) ve LPİ+ argon lazer periferik iridoplasti (ALPİ) tedavi etkinlikleri kıyaslandı.

YÖNTEM: Ocak 2019-Aralık 2022 tarihleri arasındaki glokom hasta dosyaları taranarak gonyoskopik incelemede plato iris sendromu tanısı konulmuş hastalar saptandı. Tedavi olarak sadece LPİ ve LPİ+ALPİ uygulanmış ve en az 1yıl başka tedavi almamış hastalar çalışmaya dahil edildi. Sadece LPİ yapılanlar 1. Gruba, LPİ+ALPİ uygulananlar 2. Gruba dahil edildi. Her iki tedavi grubunun demografik özellikleri ve 1. yıl takip sonunda hastaların göz içi basınçları (GİB) ve ilaç kullanımları kıyaslandı.

BULGULAR: 1. Gruba 12 hastanın 12 gözü dahil edildi. 1. Grubun yaş ortalaması 59,25 (45-72), hastaharın 10'u (%16,6) kadın, ortalama sferik ekivalan değeri +1,3 D(-1,00-5,00D), ortalama santral kornea kalınlığı 545,5 (470-610) mikron, ortalama preop GİB 18,75 (13-20) mmHg ve ortalama preop ilaç molekül sayısı 1,33 (0-4) idi. 2. Gruba 10 hastanın 10 gözü dahil edildi. 2. Grubun yaş ortalaması 58 (48-70), hastaharın 5'i(%50) kadın, ortalama sferik ekivalan değeri +2,95 D(1,00-5,00D), ortalama santral kornea kalınlığı 612,10 mikron, ortalama preop GİB 23,9 (12-30) mmHg ve ortalama preop ilaç molekül sayısı 2,6 (0-4) idi. 1. Yıl ortalama GİB değeri değeri ve ilaç molekül sayısı sırayla 1. Grup için 16,1 (12-18)mmHg ve 1,6 (0-4) iken 2. Grup için 15,3(10-20)mmHg ve 1,5 (0-4) idi. GİB ve ilaç molekül sayıları iki grupta kıyaslandığında preop ilaç kullanımı 2. Grupta istatistiksel olarak anlamlı daha yüksek bulundu ($p<0,05$). Preop GİB ve Postop GİB ve ilaç kullanımı açısından iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı ($p>0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Plato iris sendromu olan hastalarda LPİ ve LPİ+ ALPİ uygulanan tedavi seçenekleri arasındadır.

Anahtar Kelimeler: plato iris sendromu, primer kapalı açılı glokom, göz içi basıncı

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-02 [Kornea]

Multidoz Dekstran ve Hipromelloz İçeren Suni Göz Yaşına Bağlı Gelişen Oküler Alerji Vakası

Mehmet Canleblebici¹, Mehmet Balbaba², Murat Erdag²

¹Kayseri Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Bölümü, Kayseri

²Fırat Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Elazığ

GİRİŞ VE AMAÇ: Çeşitli içeriklerle multidoz suni göz yaşları piyasada mevcuttur. Bu damlalar, ekonomik nedenler ve kullanım kolaylığı açısından tercih edilsede, oküler yüzeyde istenmeyen etkilere yol açabilecek çeşitli prezervanlar içermektedir. Bu vaka sunumunda etken madde olarak Dekstran ve Hipromelloz, koruyucu olarak Benzalkonyum klorür ve Boraks içeren suni göz yaşına bağlı gelişen, oküler alerji vakası tartışılmaktadır.

YÖNTEM: Retrospektif vaka sunumu

BULGULAR: 72 yaşında erkek hasta az görme ve gözlerinde batma şikayeti ile ayaktan başvurdu. Hastanın yapılan muayenesinde Görme keskinliği tashihle sağ gözde 0,5 (-2-0,75 aks 165) ve sol gözde 0,4 (-2,25-0,75 aks 15) olarak tespit edildi. Biyomikrosokopik incelemede bilateral pterjium ve kortikonukleer kesafet izlendi. Break up time heriki gözde 9 saniyeydi. Hastanın oküler tansiyonları sağ göz 12 mm Hg ve sol göz 13 mm Hg olarak ölçüldü. Fundus muayenesi doğaldı. Aynı seansta pterjium cerrahisi olmak istemeyen hastaya purite içeren multidoz suni göz yaşı reçetenlendi ve bir ay sonra kombine katarakt ve pterjium cerrahisi planlandı. Muadili ile değiştirilerek verilen damlayı kullanan hasta 3 gün sonra heriki gözde yaşarma, kaşıntı ve şişlik şikayeti ile başvurdu. (Resim 1) Hastanın mevcut tedavisi kesildi ve tek dozluk hyaluronat içeren suni göz yaşı, dexametazon ve olapatadin damla reçete edildi. 5 gün sonraki kontrolde hastanın kliniği düzelmesi üzerine steroidin azaltılarak kesilmesi planlandı. (Resim 2)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Dextran bir polisakkarittir, hidromelloz (hydroxypropyl methylcellulose) visköz bir polimerdir ve boraks ise sodyum borat tuzudur. Literatürde nadiren de olsa bu maddelere alerji bildirilsede, en sık Benzalkonyum klorür alerjisi bildirilmektedir. Hastamızda bahsedilen damlanın herhangi bir veya daha fazla içeriğine karşı alerjik reaksiyon görülmüştür. Sensitif bireyler ve yaşlı hastalar için olabildiğince koruyucu içeren damlalardan uzak durulmalıdır ve alerjik reaksiyon gelişirse steroid ve antihistaminik ile kontrol altına alınabilir.

Anahtar Kelimeler: Dekstran ve Hipromelloz, Benzalkonyum klorür, Boraks, Oküler Alerji

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-03 [Nörooftalmoloji]

Peripapiller Hiperreflektif Oval Kitle Benzeri Yapıya Sahip Hastaların Klinik ve Morfolojik Özellikleri

Kamile Melis Ertürk¹, Furkan Kırık², Hakan Özdemir²

¹Batman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Ana Bilim Dalı, Batman

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Göz Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Peripapiller hiperreflektif oval kitle benzeri yapılar(PHOMS),optik sinir başının edinilmiş ve displazik anomalilerinde görülebilen aksonal distansiyon ve sıkışıklığın nonspesifik optik koherens tomografi(OCT) bulgularıdır.Histopatolojik olarak aksoplazmik staz sonucu peripapiller bölgeye herniye olan optik sinir liflerinden oluştuğu gösterilmiş olmasına rağmen PHOMS'un etiyopatogenezi tam olarak açıklanmamıştır.PHOMS'a eşlik eden klinik ve morfolojik varyasyonları değerlendiren birkaç çalışma vardır.Çalışmanın amacı PHOMS'lu hastaların klinik ve morfolojik özelliklerini değerlendirmektir.

YÖNTEM: Çalışma Ocak 2021 ve Haziran 2021 tarihleri arasında prospektif olarak gerçekleştirildi.30 kadın ve 12 erkek hastanın PHOMS tespit edilen 72 gözü çalışmaya dahil edildi.Muayenede optik disk sınırlarında siliklik(optik disk ödemi veya psödopapilödem) olan hastalarda standart mod ve EDI mod spektral alan OCT,fundus otofloresansı ve B-taramalı oküler ultrasonografi gerçekleştirildi.Tüm hastalar artmış intrakraniyal basınç şüphesiyle nörolojiye sevk edildi.

BULGULAR: Çalışma 30 kadın,12 erkek hasta ile gerçekleştirildi.Ortalama yaş 15.71'di.30 hastada bilateral,12 hastada unilateral PHOMS tespit edildi.4 hastanın 8 gözünde miyopi tespit edilmedi.Diğer tüm hastalarda miyopik refraksiyon mevcuttu.PHOMS'lar genç kadınlarda ve miyopu olan hastalarda daha sık tespit edildi.PHOMS'lu tüm gözlerde PHOMS altında fotoreseptör tabaka(PRL) kaybı gözlemlendi.Çalışmada PHOMS'un lateral kenarı şekline göre farklılık gösterdi.Oval şekilli lateral kenar,PHOMS'un en yaygın formuydu, damlacık şekilli lateral kenar daha az yaygındı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda farklı etiyolojilerdeki PHOMS'ların miyop kadınlarda daha sık görüldüğünü,her zaman alttaki PRL'ye hasar verdiğini ve farklı yapısal özelliklere sahip PHOMS'ların olabileceğini gözlemledik.Çalışmamızda etiyolojik nedenlerin büyük kısmını miyopi oluşturmaktaydı.PHOMS yapısı ile farklı etiyolojik nedenler arasındaki ilişkiyi inceleyen daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: miyopi, optik koherens tomografi, peripapiller hiperreflektif oval kitle benzeri yapı

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-04 [Oküler Enfeksiyonlar]

Uvea Hastalıkları Ayırıcı Tanıda: İdiyopatik Orbital İnflamatuar Hastalık

Pamuk Betül Ulucan Atas

İzmir Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Nonspesifik, nonenfeksiyöz, nonneoplastik ancak inflammatuar bir orbitopati olan ve önemli sıklıkta görülmesi sebebiyle ayırıcı tanıda önemli bir yer tutan İdiyopatik Orbital İnflamatuar Hastalık (İÖİH)'in bazen enfeksiyöz parametrelerle de başvurabileceğini göstermek amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Gözde ağrı, göz kapağında şişlik ve pitozis, kemozis, konjestif proptozis, göz hareketlerinde kısıtlılık ile başvuran hastada uygulanması gereken algoritma şöyle düzenlendi. Detaylı oftalmik muayenenin ardından kan testi (hemogram, biyokimya) ve radyolojik görüntüleme ilk tercih olarak yumuşak doku spesifikliğinden MR istendi.

BULGULAR: İÖİH patogenezinde enfeksiyöz ajanlardan ve otoimmüniteden şüphelenilmekle beraber laboratuvar bulgularında enfeksiyon markerları çoğunlukla negatiftir. Bu olguda başvuruda akut faz reaktanları yüksek ve WBC sınırda yüksek olduğundan başta yanılmaya ve orbital selülit ön tanısıyla tedaviye başlanmasına sebep olmuştur. Tek taraflı tutulumu olan hastada biyokimyasal testler normal, MR incelemesinde; retrokonial yağ dokuda ve medial rektus kası düzeyinde ödem lehine kontrastlanma artışı ve tendonları içermeksizin diğer ekstraoküler rektus kaslarında sola kıyasla boyut artışı izlendi. Sistemik başka enfeksiyon odağı bulunmadı. Geç başvuran hasta olduğundan kranial yayılım riski endişesi ile intravenöz (İV) antibiyoterapi başlandı. Üç gün İV tedaviye rağmen klinik ve hemogram değerlerinde düzelme olmaması üzerine İÖİH düşünülüp pulse steroid tedavisi başlandı. Tedavinin ertesi günü, takiplerde iki sıra gerileme olan hastanın görme keskinliği düzeldi. Konjonktival hiperemi ve kemozis pulse tedavinin üçüncü günü gerilemeye başladı. Birinci hafta kontrolünde görme düzeyi tam, oftalmik muayenesi doğaldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Kemozis, kapak ödemi ve ağrı şikâyetlerinin olduğu hastalar sıklıkla orbital selülit ve orbital tümör gibi tanılar almakta ve bazen optik disk tutulumu olan hastalarda bu geçen süre kalıcı görme kayıplarına sebep olmaktadır. Bu nedenle yanıt vermeyen vakalarda çok da geç olmadan İÖİH akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Orbita Psödötümörü, Oküler enfeksiyonlar, Otoimmün İnflamatuar Hastalıklar

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-05 [Oküler Enfeksiyonlar]

Pedriatrik Bir Olguda Hordeolum Sanılan Molluskum Kontagiozumlezyonu

Abdulmutalip Satık, Elif Yusifoğlu
Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Başka bir merkezde hordeolum tanısıyla 3 ay süreyle takip edilen, tedaviye yanıt alamayınca kliniğimize başvuran ve molluskum kontagiozum (MK) tanısı konularak tedavisi yapılan çocuk olguyu sunmayı amaçladık.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: İki yaşında kız hasta 3 ay önce sol göz alt kapakta meydana gelen şişlik nedeniyle dış merkeze başvurmuş ve hordeolum tanısı konularak topikal antibiyotik damla ve pomad tedavisi başlanmış. Kontrollerde çeşitli topikal antibiyotikler ve sıcak uygulamaya devam edilmiş. Yirmi gün önce de lezyon bölgesinde kanlı/pürülan akıntı olması üzerine tedaviye oral antibiyotik eklenmiş. Tedaviye rağmen lezyonun gerilememesi sonucu hasta kliniğimize başvurdu. Muayenede sol gözde alt kapakta kurutlu/hemorajik bir lezyon olduğu görüldü. (Resim1) Ön segment muayenesinde alt forniks konjonktivasında foliküler reaksiyon tespit edildi. Anamnezden yola çıkarak yapılan detaylı muayene sonrası hastanın çenesinde ve her göz üst kapakta şeffaf renkli nodüler lezyonlar olduğu görüldü. (Resim 2) Muhtemel MK tanısı konularak sedasyon altında lezyonlar kürete edilerek topikal antibiyotik başlandı. Tedavi sonrası hastanın kliniği tamamen düzeldi. (Resim 3). Altı ay sonraki kontrolde de nüks saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Poxvirüs ailesinden molluskum kontagiozumun neden olduğu MK çoğunlukla çocukları, gençleri ve immünsuprese erişkinleri etkileyen iyi huylu cilt lezyonlarıdır. Lezyonlar deride papül olarak başlar ve ardından göbekli nodüler lezyon oluşur. Tek veya otoinokülasyon nedeniyle grup halinde görülebilir. Klinik tanı tüm vücut muayene edilip tipik lezyonlar görülerek rahatlıkla konulur ve histopatolojik incelemeyle doğrulanır. Nadir görüldüğünden başka hastalıklarla karışabilir ve bu da tanıda gecikmeye neden olabilir. Bizim olgumuz da 3 ay boyunca hordeolum tanısıyla tedavi edilmiş ve kliniğinde düzelme olmaması üzerine detaylı muayene yapılarak MK tanısı konulmuştur. Bu da MK tanısında detaylı anamnez ve fizik muayenenin önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Molluscum, Kontagiosum, göz,kapağı, ülsere,kitle

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-06 [Oküler Onkoloji]

Optik Sinir İnvazyonu ile Seyreden Peripapiller Koroidal Melanom: Olgu Sunumu

Ali Hakim Reyhan, Çağrı Mutaş, İlham Uysal

Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ: Koroidal melanom, erişkinlerde en sık görülen primer malign intraoküler tümördür. Optik sinir invazyonu nadir görülmekle birlikte belirgin prognostik öneme sahiptir ve mortalite riskini artırır.

YÖNTEM: Otuz beş yaşında erkek hasta, yaklaşık bir yıldır süregelen sağ gözde görme azalması yakınmasıyla başvurdu. Özgeçmişinde bilinen sistemik hastalık yoktu. Oftalmolojik değerlendirmede tashihli görme keskinliği Snellen'e göre sağ 0.1, sol 0.8; göz içi basınçları sırasıyla 12 ve 13 mmHg olarak ölçüldü. Biyomikroskopide bilateral ön segment doğal izlendi. Dilate fundus muayenesinde sağ gözde optik disk komşuluğunda kitlesel lezyon saptanırken sol fundus doğaldı. B-scan ultrasonografide optik disk düzeyinde kitle görünümü (Resim 1), görme alanı testinde defekt (Resim 2) ve fundus fotoğrafında disk komşuluğunda kitle (Resim 3) izlendi. Kontrastlı orbital manyetik rezonans görüntülemesinde koroidal melanom ile uyumlu kitle saptandı ve optik sinir tutulumu lehine bulgular değerlendirildi (Resim 4).

BULGULAR: Primer koroidal melanomda optik sinir invazyonu nadirdir (%0,6–6,9) ancak mortaliteyi artırır (1). Başlıca paternler peripapiller direkt (%57), retinal (%23), transvitreal (%10) ve kombinasyondur (%10). Tümör kalınlığı/bazal çap arttıkça risk yükselir. İnvazyon prelaminar (%67), laminar (%10) ve retrolaminar (%23) olarak sınıflanır; retrolaminar tutulum kötü prognozludur. Histopatolojide Bruch rüptürü, skleral ve emissary kanal geçişi, retinal/vitreus ve damar tutulumları ile ekstraoküler yayılım bildirilmiştir. Tedavi, tümör özellikleri ve optik sinir tutulumuna göre bireyselleştirilir; COMS brakiterapi ile enükleasyon arasında sağkalım farkı göstermemiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Peripapiller yerleşimli koroidal melanomlarda optik sinir invazyonunun dikkatli multimodal görüntüleme ile erken saptanması, prognozun doğru öngörülmesi ve tedavi stratejisinin multidisipliner olarak bireyselleştirilmesi açısından belirleyicidir.

Anahtar Kelimeler: Koroidal melanom, Optik sinir invazyonu, Peripapiller kitle, Multimodal görüntüleme

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-07 [Oküler Onkoloji]

Çocukluk Çağında Göz Kapağında Pilomatriksoma: Olgu Sunumu

Ali Çalışkan, Elif Yusifoğlu

Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Elazığ

GİRİŞ VE AMAÇ: Şalazyon tanısıyla takip edilen ancak kapakta kitle ön tanısıyla ameliyata alınıp eksizyon sonrası pilomatriksoma tanısı alan olgumuzu sunmayı amaçladık.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: 12 yaşında erkek hasta sol alt göz kapağındaki kitle şikayetiyle polikliniğimize başvurdu. Hastanın alınan hikayesinden lezyonun yaklaşık 2 ay önce çıktığı ve başka bir merkezde şalazyon nedeniyle küretaj önerildiği öğrenildi. Lezyon zamanla boyutlarında değişiklik göstermeyen, ağrısız, sınırları düzenli, pembe renkte ve cilde yapışık özellikteydi. (Resim 1) Biyomikroskopik ön segment muayenesinde ek bir patoloji saptanmadı. Bu nedenle kapaktaki diğer tümöral oluşumlardan olduğu düşünülerek lokal anestezi altında eksizyonel biyopsi yapılarak patolojiye gönderildi. Cilt primer sütürasyonla kapatıldı. (Resim 2) Patoloji sonucu pilomatriksoma gelen hastanın 3 ay sonraki takibinde nüks gözlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Pilomatriksoma nadir görülen, kıl folikülü kökenli, genellikle iyi huylu olan bir deri tümörüdür. Nadir de olsa tümörün malign formları olabilir. En sık baş-boyun bölgesinde, ekstremitelerde veya gövdede bulunur. Göz kapağında nispeten seyrek görülür. En sık birinci ve ikinci dekatlarda ortaya çıkar. Cilt altında, sert ve yavaş büyüyen, yuvarlak veya oval bir kitle şeklinde kendini gösterir. Muayene ile tanı koymak zor olup daha sık görülen diğer kitlesel patolojiler ile karışabilir. Kesin tanısı eksizyon sonrası patolojik inceleme ile konulur. Temiz sınırlarla tam cerrahi eksizyon neredeyse her zaman küratiftir. Klinik pratiğimizde çok sık karşılaştığımız şalazyon ayırıcı tanısını yaparken dikkatli bir hasta hikayesi ve muayene ile aklımıza gelebilecek pilomatriksomayı da unutmamalıyız.

Anahtar Kelimeler: Göz kapağı, Pilomatriksoma, Şalazyon

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-08 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Giderilebilir Oküler Patolojilerle İlişkili Özür Oranı Olan Sağlık Kurulu Olgularında Değerlendirme Sonrası Cerrahi Geçirime Oranlarının İncelenmesi

Güler Kartal Uslu, Selma Meşen
KSÜ Tıp Fakültesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Oküler patolojilerle ilişkili özür oranı olan sağlık kurulu olgularında oküler patolojilerin dağılımını incelemek ve değerlendirme sonrasında cerrahi geçirime oranlarını belirlemek.

YÖNTEM: Ocak 2020-Aralık 2023 tarihleri arasında sağlık kuruluna başvuran ve oküler patolojilerle ilişkili %30 ve üzerinde oran alan olgular retrospektif olarak tarandı. Hastaların demografik verileri, ek sistemik patolojiler, oküler muayene bulguları ve travma öyküsü kaydedildi. Oküler patolojiler cerrahi yöntemlerle giderilebilir ve giderilemez şeklinde gruplandı. Olguların rapor alındıktan sonra cerrahi geçirip geçirmediği incelenerek kaydedildi.

BULGULAR: Çalışmaya yaş ortalaması 58.29 ± 18.86 olan 162 hasta dahil edildi. Olguların %66 (107)'si erkek, %34(55)'ü kadındı. 26 (%16) hastada oküler travma öyküsü mevcuttu. Görme keskinliği ortalaması sağda 1.48 ± 0.97 , solda 1.22 ± 0.95 logMARDı. Ön segment bulgularından %40.7 oranında katarakt, %14.2 psodofak, %11.1 korneal patoloji ve %9.3 fitizis bulbi mevcuttu. Arka segment bulgularından %23.5 optik nöropati, %17.3 diyabetik retinopati, %13 maküler atrofi, %11.7 olguda aydınlatılamadı, %7.4 retinitis pigmentosa idi. Özür oranı ortalaması 51.19 ± 20.32 iken ortalama rapor süresi 2.64 ± 0.83 yıldı. Oküler patolojilerden %61.7'si giderilemeyen %38.3'ü ise cerrahi olarak giderilebilecek patoloji olarak sınıflandırıldı. Olguların sadece %6.8'si rapor sonrasında cerrahi olmayı tercih etti.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışmada oküler patolojilerle ilgili sağlık kurulundan %30 ve üzerinde özür oranı alan olguların oftalmolojik muayene bulguları değerlendirildi. Çalışmanın sonucuna göre en sık ön segment bulgusu katarakt, arka segment bulgusu ise optik nöropati idi. Rapor sonrasında cerrahi geçirime oranı düşüktü. Cerrahi yöntemlerle giderilebilecek patolojilere sahip hastalar özür oranından faydalanabilmek için tedavi olmayı erteleyebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: sağlık kurulu, özür oranı, katarakt, optik nöropati

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-09 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Yüksek Basınçlı Su Jetine Bağlı Göz Yaralanmaları: Literatür Eşliğinde İki Olgunun Değerlendirilmesi

Mustafa Bülbül, Murat Erdağ, Mehmet Balbaba, Hakan Yıldırım
Fırat Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Elazığ

GİRİŞ VE AMAÇ: Yüksek basınçlı su jetleri (YBSJ), endüstriyel ve günlük kullanımda yaygın olarak kullanılan cihazlardır. Görünüşte zararsız gibi algılansa da, göz gibi hassas organlarda hem anterior hem de posterior segment yapılarında ciddi ve kalıcı hasara yol açabilir. Bu çalışmada, araç yıkama sırasında YBSJ'ye maruz kalan iki olgu sunulurken, bu travmaların klinik etkileri ve önlenebilirliğine dikkat çekilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Araç yıkama sırasında YBSJ'ye bağlı göz yaralanması gelişen iki erkek hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Preoperatif ve postoperatif bulgular, uygulanan cerrahi ve medikal tedaviler ile takip süreçleri ayrıntılı olarak incelendi.

BULGULAR: İlk olguda (37 yaş), sağ gözde yoğun konjonktival hemoraji, korneal ödem ve total hifema saptandı. Cerrahi ve medikal tedaviye rağmen limbal kök hücre yetmezliği, korneal neovaskülarizasyon ve total görme kaybı gelişti. İkinci olguda (48 yaş), sol gözde glob rüptürü, total subkonjonktival hemoraji ve orbital travma tespit edildi. Cerrahi onarıma rağmen takipte hipotoni ve fitizis bulbi gelişti.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu vakalar, YBSJ'nin yüksek kinetik enerjisi nedeniyle ön segment yaralanmalarının yanı sıra derin oküler yapılarda da geri dönüşsüz hasara yol açabileceğini göstermektedir. Literatürle uyumlu olarak, bu tür yaralanmalar nadiren arka segment hasarı, sempatik oftalmi ve endoftalmi gibi komplikasyonlarla seyredebilir. Erken cerrahi müdahale, komplikasyon yönetimi ve en önemlisi koruyucu ekipman kullanımı kritik önemdedir. Toplumda farkındalık oluşturulması ve yasal düzenlemelerin güçlendirilmesi, bu tür yaralanmaların önlenmesinde temel adımlardır.

Anahtar Kelimeler: Yüksek basınçlı su jeti, göz yaralanması, koruyucu ekipman, travmatik oküler hasar

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-10 [Pediatrik Oftalmoloji ve Şaşılık]

Çocuklarda Görme Azlığı Nedeni Olarak Üveit

İhsan Demir¹, Sabiha Güngör Kobat¹, Elif Yusufoglu²

¹Fırat Üniversitesi Hastanesi

²Fethi Sekin Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Üveit çocukluk çağında erişkinlere oranla daha nadir olmakla birlikte tüm üveit olgularının yaklaşık %5-10'unu oluşturmaktadır. Amacımız pediatrik oftalmoloji kliniğine görme azlığı nedeniyle başvuran pediatrik hastalarda sekonder sebepleri ve üveit sıklığını değerlendirmek.

YÖNTEM: Çalışmaya Ağustos 2024 ile Ağustos 2025 tarihleri arasında Fırat Üniversitesi Hastanesi Pediatrik Oftalmoloji ve Şaşılık Birimi'ne görme azlığı nedeniyle başvuran 18 yaş altı 815 hastanın kayıtları retrospektif olarak tarandı. Hastaların yaş, cinsiyet, görme düzeyleri, ön ve arka segment bulguları kaydedildi. Refraksiyon kusurlarına bağlı sebepler, şaşılığa bağlı sebepler ve santral kaynaklı sebepler dışlandı. Görme azlığına neden olan sekonder oküler sebepler değerlendirildi.

BULGULAR: 38 hastanın bulguları değerlendirildi. 12 hastada katarakt veya lense ait patolojiler, 7 hastada retinal patolojiler (retinal distrofi, kolobom, oküler albinizm), 3 hastada optik sinir hastalıkları (hipoplazi, atrofi ve myelinli sinir lifi), 2 hastada pitozis, 6 hastada korneal skar (travma ve enfeksiyöz sebepler), 3 hastada keratokonus, 5 hastada üveit mevcuttu. Üveit hastalarına baktığımızda 2 hastada idiyopatik ön üveit, 2 hastada pars planit ve 1 hastada juvenil idiyopatik artrit mevcuttu. Çocuklarda sekonder görme azlığı sebepleri arasında üveit %13 sıklıkla gözlenmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çocuk hastalarda üveit nadir görülebilen bir görme azlığı sebebidir. Komplikasyonları nedeniyle çocuklarda kalıcı görme kaybına sebep olabileceği için erken tanı ve tedavi oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, görme azlığı, üveit

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-11 [Tıbbi Retina]

İlginç İki Prematüre Retinopatisi (ROP) Olgusu

Göksü Alačamlı

Muğla Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ: 2021 International Classification of ROP (ICROP) güncellenmesinde, agresif posterior ROP (APROP) terimi yerine, Agresif ROP (A-ROP) kullanılmaya başlanmıştır. **YÖNTEM:** Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde takip edilen, iki ROP olgusu sunulması amaçlanmıştır.

BULGULAR: 24 hafta gestasyonel yaş (GY) VE 750 gr. doğum ağırlığında (DA) ilk olgumuzda, 31. haftada ilk muayenesinde, vitreus bulanık ve retina detayları yoktu. 33. haftada, bilateral plus izlenmezken, arkuatlar içinde ve çevresinde multible hemorajiler görülmekte idi. 35. haftada plus gelişince, iki göze de, Bevacizumab (BVZ) enjeksiyonu gerçekleştirildi. Sağda plus giderek azalırken, solda aynı kalınca, sola ek enjeksiyon yapıldı. Sağda bulgular giderek azalırken; solda, 37. haftada Zon 2'de Evre 3 ROP ve rubeozis izlendi. 38. haftada, dış merkezde laser tedavisi uygulandı. Laser sonrası, solda laser komşuluğundaki ridge hattından kaynaklı hemoraji, makulaya ilerleyince, dış merkezlerde sola ek laser ve 46. haftada sol pars plana vitrektomi (PPV) gerçekleştirildi.

İkinci olgumuz, 29 hafta GY, 690 gr. DA'ya sahipti. 33. haftadaki muayenesinde, ilk olgumuzdaki gibi, plus görülmeden, bilateral arkuatlar içinde multible hemorajiler izlendi. İki göze de BVZ uygulandı. Mükerrer takiplerinde, plus bulgusunun hiç gelişmediği, hemorajilerin tedrici azaldığı ve 40. haftada damar gelişiminin tamamlandığı görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: GY, DA bakımından benzer özelliklere sahip iki olgumuzda, bulgular da oldukça benzerdi ve ilk olarak 33. haftada görüldü. Öykü ve risk faktörü olarak da; iki olguda da, trombositopeni, ileri düzeyde prematürite, intrauterin gelişme geriliği, erken membran rüptürü, oligo ve anhidroamniyos, annede CRP pozitifliği, annede sigara kullanma öyküsü mevcuttu. Prematüre retinopatisi gelişiminde birçok neonatal ve maternal faktörler sorumludur. A-ROP hakkında birçok bilinmezlik halen sürmektedir. İki olgumuz da, pre-A-ROP kliniğine yakındı. ICROP, pre-A-ROP tanımlamasını yakın zamanda yapabilir.

Anahtar Kelimeler: Prematüre Retinopatisi (ROP), Agresif ROP, pre-Agresif ROP, Risk Faktörleri

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-12 [Uvea-Behçet]

Pedriatrik Tübülointerstisyel Nefrit ve Üveit: 10 Olgunun Uzun Dönem Klinik Seyri, Biyolojik Tedavi İhtiyacı ve Yanıtının Değerlendirilmesi

Güneş Gümüş Kasapoğlu¹, Özlem Türkyılmaz¹, Nilüfer Gökner², Fehim Esen³

¹İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Göztepe Prof.Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları, İstanbul

²İstanbul Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Nefroloji Bilim Dalı

³İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Pedriatrik Tübülointerstisyel nefrit ve üveit (TİNU) olgularının klinik özellikleri, sistemik ve oküler tutulumları ile tedavi yanıtlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: 2016–2025 yılları arasında kliniğimizde tanısı konan ve TİNU sebebiyle en az 6 ay takip edilen çocuk hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik verileri, ayrıntılı oftalmolojik muayene bulguları, tam idrar tahlili (TİT) sonuçları, β 2-mikroglobinüri varlığı, nefroloji konsültasyonları, tedavi öncesi/sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK, logMAR), takip süresi ve gelişen komplikasyonlar kaydedildi.

BULGULAR: Çalışmamıza 10 olgu (7 erkek, 3 kız, yaş ortalaması: 14.2 ± 2.49 yıl, takip süresi: 21.1 ± 17.3 ay) dahil edildi. Hastalardan 9'unda ön üveit, 1'inde orta üveit izlendi (3 unilateral, 7 bilateral). Halsizlik (%80), kilo kaybı (%50) ve artmış serum kreatinin düzeyi (%60) en sık sistemik bulgular olarak izlendi. Tedavide öncelikle topikal (n=10) ve/veya sistemik steroid (n=6) ile konvansiyonel immünsüpresif tedavi (metotreksat, n=10) kullanıldı. Yeterli yanıt alınamayan 4 hastada adalimumab tedavisi ile remisyona sağlandı. Başvuru anındaki ortalama EİDGK 0.04 ± 0.04 logMAR iken, son vizitte bu değer 0.00 ± 0.02 logMAR olarak ölçüldü. Oküler komplikasyonlar açısından bir hastada sistemik steroid kullanımına bağlı arka subkapsüler katarakt, başka bir hastada intraoküler basınç artışı nedeniyle medikal glokom tedavisi başlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Pedriatrik TİNU, hem böbrek hem de göz tutulumuyla seyreden nadir bir klinik tablodur. Üveit yönetiminde başlangıçta topikal tedavi genellikle ilk basamak olarak uygulanmakta, ancak birçok olguda sistemik kortikosteroid ve immünsüpresif ajanlara ihtiyaç duyulmaktadır. Bu seride hastaların tamamı konvansiyonel immünsüpresif tedaviye, %40'ı ise biyolojik tedaviye ihtiyaç duymuştur. Erken tanı, iyi hasta uyumu ve efektif tedavi ile hiçbir hastada ortalama 21 aylık takipte görme kaybı gelişmedi.

Anahtar Kelimeler: β 2-mikroglobinüri, Pedriatrik üveit, Tubulointerstisyel nefrit ve üveit (TİNU), İmmünsüpresif tedavi

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-13 [Uvea-Behçet]

Üveite Bağlı Maküla Ödemi Tedavisinde Topikal %0,3 Nepafenak ve %1 Brinzolamid Kullanımı

Zeynep Dadacı

Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Üveit hastalarında görme kaybının önemli bir sebebi maküla ödemidir (MÖ). Tedavide temel olarak steroidler kullanılmakla beraber göz tansiyonu yükselmesi ve katarakt oluşumu gibi yan etkileri bulunmaktadır. Çalışmamızda akut non granülomatöz ön üveit nedeniyle gelişen MÖ olgusunda topikal nepafenak ve brinzolamid kullanımı sonrası hızlı düzelme bildirilmiştir.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: Daha önce dış merkezde sol gözde akut ön üveit nedeniyle topikal tedavi başlanan 20 yaşında bayan hasta görme kaybının artması şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın bilinen sistemik hastalığı ve ilaç kullanımı yoktu. Muayenesinde düzeltilmiş en iyi uzak görme keskinliği sağ gözde 20/20 sol gözde 20/200 idi. Ön segment muayenesi sağ göz doğal, sol göz ön kamarada +3 hücre ve saat 3 ile 6 hizasında arka sineşisi mevcuttu. Dilatasyonlu fundus muayenesinde sağ göz doğal, sol gözde MÖ izlendi. Göz içi basıncı iki gözde 16 mmHg idi. Çekilen optik koherans tomografide (OKT) sağ göz doğal, sol gözde MÖ (merkezi maküla kalınlığı 592 mikron) mevcuttu (Şekil 1). Hastaya topikal %0,3 nepafenak ve %1 brinzolamid başlandı. İki hafta sonra çekilen kontrol OKT de sol gözde MÖ gerilemiş izlendi (merkezi maküla kalınlığı 354 mikron). Tedaviye devam edilen hastada birinci ay kontrolünde sol gözdeki MÖ tamamen gerilemişti (Şekil 2) ve görme 20/20 idi. Tedavi kesildikten sonraki takiplerde MÖ tekrarlamadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Üveite bağlı MÖ tedavisinde kullanılan steroid, sistemik ilaçlar (asetozolamid, immünomodülatör ajanlar) ve intravitreal enjeksiyonların yan etkilerinin bulunması, invazif olması ve maliyeti gibi dezavantajları vardır. Nonsteroid antiinflatuar (NSAİİ) ilaçların ise tek başına kullanımlarının genelde yetersiz olduğu bildirilmektedir. Üveite bağlı MÖ tedavisinde topikal NSAİİ ve karbonik anhidraz inhibitörünün birlikte kullanımına dair literatürde rapora rastlamadık. İleride yapılacak kapsamlı çalışmalar sonrası olgumuzda hızlı ve tam düzelme izlediğimiz bu yöntem tedavide ilk seçenekler arasında yer alabilir.

Anahtar Kelimeler: üveit, maküla ödemi, topikal nonsteroid antiinflatuar ilaç, topikal karbonik anhidraz inhibitörü

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-14 [Uvea-Behçet]

Göz Kapağına Uygulanan Lazer Epilasyon Sonrası Gelişen Ön Üveit

Sinem Keser, Muhammed Buğrahan

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği, Elazığ

GİRİŞ VE AMAÇ: Sağ göz kapağına lazer epilasyon uygulanması sonrasında ağrı ve kızarıklık şikayetleri gelişen travmatik ön üveit tanısı alan hastamızı anlatmayı amaçladık.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: 43 yaşında kadın hasta sağ gözde ağrı, kızarıklık, ışık hassasiyeti ve bulanık görme şikayetiyle polikliniğimize başvurdu. Muayenede sağ göz üst kapakda kızarıklık, ön kamarada iris pigmentleri, (+2) hücre ve yoğun silier enjeksiyon tespit edildi. Sağ gözde görme keskinliği 8/10, sol gözde 10/10, göz içi basıncı sağ 9 mmHg, sol 14 mmHg idi. Fundus muayenesi bilateral doğaldı. Hastanın hikayesi sorgulandığında sağ göz kapağı üzerindeki tüyler sebebiyle 2 gün önce lazer epilasyon yaptırdığı öğrenildi. Bu bulgular ile hastaya travmatik ön üveit tanısı konuldu ve topikal steroid 12*1 + midriyatik damla 3*1 başlandı, ilk hafta kontrolünde hücrenin sebat ettiği görüldü, steroid 12*1 + midriyatik damla 1*1 şeklinde devam edildi. 3.hafta kontrolünde hücrenin kalmadığı tespit edilmesi üzerine steroid 5*1'e düşürüldü. 4.hafta kontrolünde görme keskinliği 10/10, göz içi basıncı 14 mmHg ve ön kamara sakin olması sonucunda tedavi sonlandırıldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Lazer epilasyon işlemi masum görünen bir işlem olmasına karşın, periorbital alanda uygulandığında mutlaka koruyucu metal kullanımını gerekli kılar. Bizim vakamızı ilginç kılan detay ise lazerin uygulandığı bölge idi. Periorbital alanda uygulanacak lazer işleminde kapak cildi tek başına bariyer fonksiyonunu yerine getiremez. İris pigmenti lazer enerjisini yüksek oranda absorbe eder ve lokal ısı artışı yaparak inflamasyon oluşumunu hızlandırır. Bunun sonucunda ön üveit tablosu oluşur. Literatürde lazer sonrası üveite sekonder olarak sineşi, glokom, iris atrofi, iritis, pupil deformitesi gibi komplikasyonlar bildirilmiştir. Dolayısıyla periorbital alanda yapılacak lazer işleminin mutlaka eğitimli bir kişi tarafından yapılması, cihaz enerjisinin düşük dozda olması ve koruyucu metal kullanılması gerektiği anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Lazer epilasyon, göz kapağı, travmatik ön üveit, silier enjeksiyon

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-15 [Uvea-Behçet]

Vogt Koyanagi Harada Hastalığı Nedeniyle İmmüsupresif Tedavi Kullanımına Sekonder Gelişen CMV Retinitisi olgusu

Sedat Özmen

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ: Vogt Koyanagi Harada tanısı ile takip edilen ve immüsupresif tedavi alan hastada gelişen CMV retinitisini sunmayı amaçladık.

YÖNTEM: Dış merkezde Vogt Koyanagi Harada tanısı ile takip edilen düşük doz oral metil prednizolon, adalimumab ve azatioprin tedavisi alan 52 yaşındaki erkek hasta demir eksikliği anemisi nedeniyle hastanemiz dahiliye servisinde takip edilmekteyken yapılan rutin tetkiklerde CMV İgM pozitif çıkması nedeniyle göz hastalıkları polikliniğine yönlendirilmiş.

BULGULAR: Görme keskinliği sağ tam sol 0,5 biomikroskopik muayenede ön segment doğal fundus muayenesi sağ doğal sol optik disk süperiordan başlayan ve temporal arquad boyunca uzanan retinit odağı ve hemoraji alanları tespit edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Hastanın CMV İg M pozitif olması, klinik tablonun CMV retinitisi ile uyumlu olması ve sistemik immüsupresif tedavi alıyor olması nedeniyle ayrıca PCR alınmadı. Vogt Koyanagi Harada Hastalığı nedeniyle aldığı azatioprin, adalimumab ve metilprednizolon tedavisi kesildi. Hastaya valgansiklovir tedavisi başlandı. Klinik yanıt alınan hasta takibe alındı. CMV özellikle HIV pozitif immüsuprese hastalarda ciddi retinit tablosuna neden olan fırsatçı bir viral enfeksiyondur. Toplumda seropozitifliği yüksek olmasına rağmen retinit sıklığı azdır. CMV retinitisi immüsuprese kişilerde görülen bir retinit tablosudur. Bizim olgumuz Vogt Koyanagi Harada hastalığı nedeniyle aldığı immüsupresif tedavi nedeniyle ortaya çıkan bir CMV retinitisi olgusuydu. İmmüsupresif tedavi alan hastalarda fırsatçı enfeksiyonlar konusunda dikkatli olmak gerekir.

Anahtar Kelimeler: CMV Retinitisi, immüsupresyon, Vogt Koyanagi Harada

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-16 [Uvea-Behçet]

Tüberküloz Nedeniyle Takip Edilen Bir Sarkoidoz Olgusu

Sedat Özmen¹, Yusuf Aydemir²

¹Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı Sakarya

²Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göğüs Hastalıkları Ana Bilim Dalı Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ: Tüberküloz testlerinin pozitif çıkması ve klinik olarak tüberküloz üveiti ile uyumlu görünümü olan bir sarkoidoz olgusunu sunmayı amaçladık.

YÖNTEM: Her iki gözde görme azlığı şikayeti ile tarafımıza başvuran 46 yaşında kadın hastaya rutin göz muayenesi yapıldı, fundus fluorescein anjiyografi ve optik kohorens tomografi görüntüleri alındı.. Hastanın anamnezinde eşinin 1 yıl önce akciğer tüberkülozu geçirdiği ve bu nedenle aile olarak profilaktik izoniazid tedavisi aldıkları öğrenildi.

BULGULAR: Hastanın oftalmolojik muayenesinde görme keskinliği sağ 0,4 sol göz tam bilateral ön kamarada +1 hücre mevcut, bilateral +1 vitritis mevcut, Arka segment muayenesinde bilateral bir kısmı sarı beyaz, bir kısmı pigmente koryoretinite ait olduğu düşünülen yaygın lezyonlar mevcut. Aktif olduğu düşünülen lezyon üstü alınan OCT görüntülerinde subretinal sıvı mevcuttu. Hastanın anamnezinde tüberküloz hikayesi olması nedeniyle hastada tbc ilişkili koryoretinit düşünüldü. Hastadan rutin biyokimyasal tetkikler, sifiliz, brucella, PPD, Quantiferon ve akciğer grafisi istendi. PPD 16 mm ve Quantiferon testi pozitif olarak gelen hasta oküler tüberküloz düşünülerek göğüs hastalıkları polikliniğine yönlendirildi. Hastanın akciğer grafisi doğal, olarak değerlendirildi. Bunun üzerine hastadan alınan kan kalsiyum düzeyinin yüksek olması ACE düzeyinin 200 IU/L olarak değerlendirilmesi üzerine hastanın sarkoidoz olduğu düşünüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Sarkoidoz göz tutulumu yapabilen sistemik hastalıklardan birisidir. Özellikle granümatöz panüveit ve koryoretinit sarkoidozda görülebilen göz bulgularındandır. Sarkoidozda PPD genelde düşük olmakla beraber tüberkülozlu hasta teması nedeniyle bizim olgumuzda normalin üzerinde çıkmıştı. Hastanın PPD yüksekliği, Quantiferon pozitifliği tüberküloz tanısı için yeterli olmayabildiği gibi sarkoidoz tanısını da dışlamayabilir. Multifokal koroidit klinik tablosu ile gelen olgularda tüberkülozun yanında sarkoidoz, brucella, sifiliz gibi farklı tanılar da akılda bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Tüberküloz, sarkoidoz, PPD, Quantiferon

37. TOD YAZ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Üveit

Türk Oftalmoloji Derneği
Diyarbakır Şubesi

3 - 5 Ekim 2025 | Akgün Hotel, Elazığ

PS-17 [Uvea-Behçet]

Behçet Hastalığına Bağlı Panüveit Tedavisi Sonucu Gelişen Santral Seröz Koryoretinopati Olgusu

Mehmet Yusuf Tahaoğlu, Helin Deniz Demir

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Tokat

GİRİŞ VE AMAÇ: Santral seröz koryoretinopati (SSR), retina pigment epiteli (RPE) disfonksiyonuna bağlı gelişen ve seröz nörosensöryel retina dekolmanı ile karakterize bir makülopatidir. Genç erişkin erkeklerde daha sık görülmektedir. Glukokortikoid kullanımı, SSR için iyi bilinen az sıklıkla görülen bir risk faktörüdür.. Bu olguda, Behçet hastalığına bağlı panüveit nedeniyle sistemik steroid tedavisi gören bir hastada gelişen ve tedaviye dirençli seyreden bir SSR olgusu ele alınmıştır.

YÖNTEM: 30 Yaş erkek hasta, 15 yıldır Behçet hastalığı tanısıyla takip edilmekteydi. İlk üveit atağı 17 yıl önce olmuş. Posterior üveit ve retinal vaskülit nedeniyle azatiyoprin, siklosporin, kolsisin, kortizol (4 mg) ve Adalimumab içeren immünsüpresif tedaviyle devam etmeydi. Hastada gelişen Optik norit sebebiyle Adalimumab tedavisi kesildi ve prednol tedavisine başlandı.

BULGULAR: Takiplerinde (10/2024) sol gözde görme bulanıklığıyla başvurdu. Görme keskinliği sağ 10/10,sol 0,8 olarak ölçüldü. Fundoskopik muayenede Sol makulada elevasyon gözlemlendi. OCT incelemesinde subretinal sıvı birikimi ve nörosensöryel retina dekolmanı saptandı. FFA ise tipik “duman çıkışı” paterninde hiperfloresan sızıntı odakları izlendi. Klinik ve görüntüleme bulguları, hastada SSR tanısını destekledi.Brinzolamid, Non steroid kombinasyonları ile tedavisine devam edildi mevcut durumda halen subretinal sıvısı devam etmekte olup Kronik SSR (10 ay) olarak PDT tedavisi planlanmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: SSR genellikle spontan regresyon gösteren ve iyi prognozlu bir hastalık olmasına karşın, steroid kullanımına sekonder geliştiğinde seyrin daha uzun ve yönetilmesi daha güç olabileceği bildirilmektedir. Behçet hastalığında panüveit, görme kaybı için başlı başına bir risk faktörü olduğundan, bu hastalarda SSR gelişimi, genel prognozu daha da olumsuz etkileyebilir. Bu bulgular ışığında, sistemik steroid tedavisi alan üveit hastalarında SSR gelişimi açısından yüksek klinik şüphe duyulması ve erken tanı-tedavi stratejilerinin gözden geçirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Behçet Hastalığı, Santral Seroz Koryoretinopati, Uveit

